

ژباړن:
سيد معصوم الله (عاصم)

ليکوال:
شيخ عبدالملك بن محمد بن عبدالرحمن القاسم

مترجم: ډاکټر اکرمي احمد شير او علماء سرمد د جزويو
په رڼا کې د نورانيو تربيت لپاره ۳۳ لاروونکي

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه د اټلو شوی او هو د نورو غوره
او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون د سره وڅاری.

زموږ د ټليگرام چینل لینک

<https://t.me/paktekawalaafghan/7>

زموږ د فیسبوک پاڼه

PaktekawaAfghan

اسلام عليكم ورحمت الله وبركاته
نن يوه وړه غوښتنه د کتابتونونو له مدیرانو او مالکانو نه کوم ،
هغه دا چې په کتاب کې د یو څو لایکونو او مشهورتیا په
په خاطر زموږ لوگو او نوم له کتاب نه مه { حذف } کوئ .

او نه هم د دي کار اجازه شته .! 700

موږ دا کتابونه خاص د الله ﷻ د رضا لپاره PDF کوو بس .!
او دا کار چې تاسو یې کوئ ډیر غټه گناه ده .! 700 🥺

په درنښت { paktekawalAfghan }

دا کتاب دې د { paktekawalAfghan } لخوا

ټولو ویدو مسلمانانو ته ډالۍ وي .! 🥹

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه ډانلود شوی . او هو د نورو غوره
او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون د سره وڅارئ .

زموږ د ټلیگرام چینل لینک
<https://t.me/paktekawalafghan/7>

زموږ فیسبوک پاڼه
PaktekawalAfghan

د لور سالمه روزنه

ليکوال: شيخ عبدالملك بن محمد بن عبدالرحمن القاسم
ژباړن: سيد معصوم الله عاصم

کابل؛ ۱۴۴۵هـ ق/ ۲۰۲۴

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:

د لور سالمه روزنه

عربي نوم:

(لمحات في تربيت البنات)

ليکوال:

شيخ عبدالملك بن محمد بن عبدالرحمن القاسم

ژباړن:

سيد معصوم الله عاصم

ډيزاين:

انجينير محمد افضل ذاکر

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه ډانلود شوی . او هو د نورو غوره

او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون در سره وڅارئ .

چاپ شمېر:

۱۰۰۰ ټوکه

زموږ د ټکيگرام چینل لینک

خپرندويي: حکمت خپرندويه ټولنه- کابل

<https://t.me/paktekawalafghan/7>

زموږ چافيسټوک پاڼه

PaktekawalAfghan

♀ : جاده میوند، سر چوک، زیر زمینی عمر علي پلازه- کابل.

☎ : ۰۷۸۴۰۷۵۰۶۶ / ۰۷۷۴۴۹۵۸۶۵

✉ Hikmatbook۲۰۱۰@gmail.com : M

ډالۍ

- خپلو محترمو والدينو، ارواښاد نيکه او ارواښادې نيا ته چې د دعاگانو په برکت يې په هره سختۍ کې کامياب شوی يم.
- پر حجاب مېينو مسلمانو دعوتگرو خويندو ته چې د معاصرو فتنو په مقابل کې يې تل مبارزه کړې او د کفر شوم پلانونه يې شنډ کړي دي.
- ټولو مبارزينو او د قلم خاوندانو ته چې د هرې کفرې دسيسې مخه يې د قلم په مټ نيولې ده.
په درنښت
«عاصم»

د ژباړن سریزه

نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم وبعدا

د اسلامي دين خدمت، ساتنه او د اسلام مبارک دين ته دعوت، تبليغ او خلکو ته يې رسول د هر مسلمان وجيبه ده، هرڅوک به د خپل توان مطابق د دې مبارک دين خدمت کوي. د اسلام د مبارک دين د حفاظت او خلکو ته يې د رسولو يوه غوره وسيله کتابت او ليکنه ده، چې د اسلام بچيان به د هر وخت او عصر مطابق د اسلام سپېڅلي دين د پرمختگ او ټينگښت لپاره خپل قلم جاري ساتي او خپله مبارزه به کوي. دا چې په اوسني عصر- کې زموږ په ټولنه بلکې په هره ټولنه کې د مسلمانانو اولادونه د ديني ارزښتونو څخه غافله او بې خبره دي او د اسلامي تربيه سره يې فاصله نيولې، غربي ديموکراسۍ او فکري جگړې دومره ځپلي چې حتی د خپل مبارک دين د مقدساتو او اسلامي ارزښتونو څخه بې خبره دي، حتی په خپلو اسلامي ارزښتونو ملنډې وهي؛ له بلې خوا په ټولنه کې والدين او مشران د اولادونو او کشرانو د سالمې تربيه څخه غافل او نا خبره دي، د مادياتو محبت د خپلو اولادونو د اخروي ژوند او نېکمرغيو څخه غافله کړي دي، همدا باعث دي چې اکثره اولادونه او کشران د اسلامي تربيه څخه محروم او بې برخې دي. په افغاني ټولنه کې اکثره خلک د خپلو اولادونو خصوصا د لورانو د تربيه څخه بې خبره دي، دې حالاتو ته په کتو د خپل اسلامي احساس پر بناء پدې کوښښ کې شوم ترڅو د ماشومانو او کوچنيو اولادونو خصوصا د نجونو د تربيه، سالمې روزنې او ښه کنترول لپاره ټولنې ته په ليکلي بڼه داسې يو څه وړاندې کړم چې زموږ د اولادونو د بدبختيو څخه د خلاصون سبب شي او کشران مو په راتلونکي کې د

اسلامي صف حقيقي خادمان او سپاهيان جوړ شي.

د خپلې پلټنې په نتيجه کې وتوانيدم چې د ستر ديني عالم او غوره شخصيت عبدالملک بن محمد بن عبدالرحمن القاسم رساله چې د (لمحات في تربية البنات) په نامه ده، د خپلو نېکو ملگرو او خپلو کاکا گانو هر يو مفتي صاحب سيد زين الله حنفي او پوهنيار سيد حيات الله حيدري په همکارۍ ترجمه کړم او چاپ ته يې وسپارم.

د رسالې د ژباړې تر څنگ مې احاديث د احاديثو د اصلي مصادرو څخه تخریج کړل، تر ډېره حده مې د علماء کرامو د اقوالو حوالې هم ذکر کړې ځکه شيخ عبدالملک بن محمد بن عبدالرحمن القاسم رحمته الله د احاديثو تخریج او د علماء کرامو د اقوالو حوالې ندي ذکر کړې.

ما په دې ترجمه کې د زياد دقت او فکر څخه کار اخيستی او د ضرورت په وخت کې مې د مشرانو استادانو څخه د همکارۍ غوښتنه کړې ده، اميد لرم چې الله پاک دا ناچيز عمل را څخه قبول او ټولنې ته د خدمت سبب وگرځوي. دا چې انسان عاجز دی، د سهوې او خطاء څخه خالي نه وي نو که زما په ليکنه کې کوم ځای اشتباه او غلطې موجوده وي هيله مو دا ده چې لوستونکي يې راته په گوته کړي دا به مو راسره ستر احسان او مرسته وي.

په آخر کې ټول مسلمه امت ته د الله پاک په دربار کې د سعادت غوښتونکي يم او هغه کسان چې زما سره يې پدې ليکنه کې هر نوعه مرسته کړې که مادي وي او که معنوي مننه ترې کوم او د الله تعالی څخه ورته د دنيا او آخرت د سعادت او نيمکرغۍ غوښتونکي يم.

پر کتاب یو څو کرښې

الحمد لله الذي خلق السماوات والارض والمختلف الليل والنهار وخلق
الجنة عرضها السماوات والارض اعدت للمتقين، والصلاة والسلام على
سيد المرسلين و خاتم النبيين وعلى آله وصحبه أئمة الهدى ومصابيح
الحياة، ورضي الله تبارك وتعالى عن أئمة الاجتهاد من السلف الصالح
صحاباً وتابعين، وتابعيهم باحسان الى يوم الدين.

دا ښکلی کتاب (د لور سالمه روزنه) چي ژباړه يې گران ورور سيد معصوم الله
عاصم صاحب کړېده، يو هينسونکی، گټور، اړ او وړ کتاب دی، دا کتاب يو
علمي او اکاډميک کتاب دی، په دې کتاب کي په مجموع کي د اولاد د تربيت
او په ځانگړي ډول سره د صالحې لور د تربيت او روزنې لارې چارې راټولي
سويدي، ليکوال په ډېر مهارت او ظرافت سره مبارک آياتونه، احاديث او نور
معلومات راغونډ کړيدي، د کتاب سبک او طريقه ساده او داسي لارښوونې
پکښې راوړل سويدي چي ډېرې اسانه او عملي کول يې د هر چا د توان او
طاقت کار دی، د کتاب بطن او متن يې د ملغلرو په شان پېودلی دی.

د ځوان تکړه ليکوال او ژباړونکي سيد معصوم الله عاصم دي جنت ځای
سي، ژباړه يې ساده او له مفهوم څخه ډکه ده، له داسي کتابو څخه هر ورور
او خور استفاده کولای سي، زما په نظر عاصم صاحب دغه ښکلی کتاب وړ او
اړ بولم، د ټولنې هر قشر بايد استفاده ورڅخه وکړي او له نورو سره يې شريک
کړي، هر څوک بايد کوښښ وکړي چي د اخروي ثواب د لاسته راوړلو لپاره
داسي کتابونه پخپلو کتابتونو کي ضرور ولري.

و عاصم صاحب ته اوږد عمر غواړم، د لانور خدمت په هیله، لوی خدای ﷻ دي
وکړي چي دغه ځوان با احساسه تل د اسلام خدمت ستر عبادت وگڼي او زموږ د
ټولنې دا ځوانه طبقه د نېکمرغۍ، سوکالۍ او خوښۍ و ساحل ته سوق کړي.

ستاسو ورور

عبدالغفار جبير - ۱۴۴۳، ۲۷، شعبان

تقریظ

الحمد لله، الحمد لله الأجل الأكرم في علاه، له من الحمد أسماء، ومن الشكر منتهاه، فلا توافي نعم ربنا ولا تكافأ عطاياه، جعل الأولاد عند أهلهم وديعة، وجعل القيام عليهم واجبا علينا وشريعة؛ ليعلم الله من يتقيه فيهم فَحَقَّ علينا أن نطيعه.

أشهد ألا إله إلا الله وحده لا شريك له، جعل المال والبنين زينة الحياة، وعملا صالحا باقيا بعد الوفاة، وأشهد أن محمدا عبد الله ورسوله ومصطفاه، أكرم والد درجت على الأرض خُطاه، وخير أب فاضت بالمشاعر حناياه، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى بناته وبنينه، وصلى على أزواجه وأصحابه وتابعيه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

اما بعد؛

رسول الله ﷺ په خپل یو مبارک قول کي فرمایلي: چي الله تعالى د محمدي دین د بنی د تازه کولو لپاره نوي او تازه نیالگي راتوکوي، يعني تل به د اسلام مبارک دین لپاره په هر وخت کي خادمان پیدا کيږي، چي تر هر څه به ورته د دین زده کړه، رسول او عمل ورباندي مهم وي، چي د یادو ځوانو خادمانو له جملې څخه زموږ خوږ ملگری محترم سید معصوم الله عاصم دی، چي رب العزت لوی استعداد او د سترو وړتیاوو ملکه ورکړې ده، عاصم صاحب تل د خپلو همزولو منځ کي د ستوري په شان ځلېدلی دی او کله چي د ننگرهار پوهنتون څخه په (۱۴۰۰ لمریز کال) فارغېدی د خپلي پوهنځی او پوهنتون په

کچه يې لومړی مقام خپل کړ، چي خپلي کورنۍ، استادانو، ملگرو او خپلوانو ته ستر وياړ او لويه خوښي وبخښله.

د عاصم صاحب د پرمختگ يو لامل دا دی، چي تل يې د کتاب سره نه بېلېدونکې ملگرتيا وي، چي په فراق سره يې سخت خورېږي او وصال ته يې د تېري کس په شان لېواله وي.

ښاغلي عاصم د خپل ديني مسؤليت او ولس ته د خدمت وړاندې کولو په پار قلم اوچت کړی، چي له برکت څخه يې دا زرین کتاب (د لور ساله روزنه) کتاب ژباړه چاپ او ستاسو لاسونو ته در ورسېده.

ياد کتاب د ټولني د يوې داسي با ارزښته راتلونکې قشر د تربیې په موخه ليکل سوی دی، چي د ياد قشر اصلاح د مکملې ټولني د اصلاح سبب کېږي، خو البته زموږ ټولنه ددې قشر له روزني او اهميت ورکولو څخه ډېره ليري پاتي ده. که څه هم د پيغمبر اکرم ﷺ د نبوت په ظهور سره د نړۍ څخه ستر جهالت ختم سو، چي په زړونو يې داسي مهر لگېدلی وو خپل د زړونو ټوټې او معصومي لوني به يې ژوندۍ ښخولې.

خو بدبختاته چي زموږ ټولني کي که ژوندۍ لوني نه وژل کېږي، خو په علمي او تربیوي لحاظه ډېر له زده کړو څخه ليري پاتي وي، حتی د اسلام له فرائضو څخه ناخبره وي او په بنيادي ارکانونو يې لا هيڅ علم نه وي.

که نبوي دور ته سر ورښکاره کړو، نو دا به راته جوته سي چي د اسلام په ظهور سره ښځي څومره وځلېدلې، چي بېلا بېلو برخو کي يې د لويو لويو کارنامو شاهدان يو، د مثال په توگه ام المؤمنین حضرت عائشه رضي الله عنها چي (۲۲۱۰) احاديث يې روايت کړي دي او لوی لوی صحابه کرام به د ديني احکامو د پوښتني لپاره ورته راتلل، چي دا ټول د سالمي روزني برکت وو، ځکه عائشه رضي الله عنها د ابوبکر صديق رضي الله عنه په شان پلار، د نبي کریم ﷺ په شان خاوند او

عبدالرحمن په شان ورور څخه برخمنه وه، چي هغوی ددې په روزني او علمي ترقی کي پوره زحمتونه گاللي وه، چي بالاخره ام المؤمنین او یوه لویه ستره عالمه ترې جوړه سوه او نورو برخو کي هم مسلماني ښځي د سترو کارنامو مخترعین پاتي سوي دي.

قدرمنو لوستونکو! یاد کتاب که ځان کي د حقيقي او مسلمان پلار او مور جوړېدو په موخه مطالعه سي، بیا به په رښتوني توگه به مو کورنۍ او ټولني ته داسي اولاد وړاندي کړې وي، چي د صدقه جاريه کتگوريو کي راته شمېرل کيږي او د دارینو د خوښۍ، بریا او سرلوړی لامل به راته گرځي. نور تاسو او کتاب سره پرېږدم.

په پوره درنښت

عبد الرحيم راشد

۱۷/ شعبان المعظم/ ۱۴۴۵ سپوږميز

د ليکوال خبرې

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.

وبعد:

تل بهترين پلار او غوره مور د خپلو لورگانو په اسلامي پالنه چې د دوی غاړه پرې خلاصېږي، حرص کوي، نو په داسې روزنه به لور د سترگو یخوالی وي، مور او پلار به د دنیا او آخرت په ژوند کې بهترين سرلاري گرځي، لورگاني به د زړونو ټوټې او د نفسونو سوچه والی وي.

دا چې د لورگانو د پالنې په هکله کومه لیکنه شوې، سره له دې چې زیاته ارزښتناکه موضوع ده، له همدې کبله زما د قلم لیکنه په قرآن کریم او نبوي احادیثو باندې منوره شوه، نو ځینې مختصرې توصیې، او د څه نظریاتو او توجیهاتو یادښتونه مې ولیکل.

الله تعالی ته امید دی، چې په دې لیکنه سره لوستونکو ته ګټه ورسېږي. زما د لیکنې مخاطبین په مساوي ډول مور او پلار دي او هر یوه ته د دوی د حال او توان مطابق خطاب شوی دی.

د الله ﷻ څخه غوښتنه کوم چې زموږ نیتونه او اولادونه صالح وگرځوي.

په درنښت

عبد الملك بن محمد بن عبد الرحمن القاسم

لړ لیک

- * سريزه..... ۱
- * د الله تعالى په ورکړه شکر ایستل..... ۹
- * د ماشوم په زړه کې د الله تعالى د بندگۍ تصور پیدا کول..... ۱۲
- * اولاد ته تربیت ورکول عبادت دی..... ۱۳
- * د پالنې او روزنې په نیت کې اخلاص..... ۱۴
- * روزونکی باید ښه نیت ولري..... ۱۵
- * د تربیت په وخت کې اولاد ته دعاء کول..... ۱۶
- * د ډېرو لویو خطاگانو څخه..... ۱۶
- * مور او پلار باید حلال کسب وکړي او له شبهاټو ځان وساتي... ۱۷
- * په کور کې مور او پلار باید علمي او عملي حلقې جوړې کړي... ۱۷
- * روزونکی باید د سمې رهبرۍ خاوند وي..... ۱۸
- * د دیني کارونو د لا ښه والي لپاره دنیوي کارونو ته هم پاملرنه... ۲۰
- * روزونکی باید له بې صبرۍ او غوسې څخه ځان وساتي..... ۲۰
- * عباداتو په ځانگړي ډول لمانځه ته پاملرنه..... ۲۲
- * د ماشوم ځینو ځانگړنو ته باید پاملرنه وشي..... ۲۴
- * د کوچنیانو په زړه کې د الله تعالى لویي او محبت ځایول..... ۲۵
- * په ماشوم باندې له غوسه کېدلو ډډه کول..... ۲۷
- * ماشوم له فتنو او شر څخه ساتل..... ۲۷
- * د حیاء، عاجزي او له نامحرمو سره د تڼدې رویې تربیه ورکول... ۲۹
- * ښو کارونو ته هڅول..... ۳۱
- * لورگانو ته په خبرو کولو کې وخت ورکول..... ۳۲

- * د علم، عمل، او ښې پالنې طرفته هڅوونکي امکانات برابرول .. ۳۳
- * مور او پلار باید خپلو بچيانو ته وخت ورکړي..... ۳۳
- * لور ته د زوی څخه زیاته مینه او محبت ورکول ۳۴
- * له ټولنیزو شبکو څخه اولادونه ساتل ۳۶
- * د لور لپاره سیال او برابر خاوند غوره کول ۳۷
- * له ناروا او نامناسبو ځایونو څخه د لور او اولاد ساتل ۳۸
- * لور ته د کور په کارونو کې وړتیا (مهارت) یادول ۳۸
- * د روزنې په بدل کې له الله تعالی څخه د بدلې غوښتل ۳۹
- * مور او پلار باید د خپل اولاد څارنه وکړي..... ۴۲
- * مور او پلار باید خپل ټول شرعي مسؤلیتونه وپېژني ۴۳
- * په عامو حالاتو کې د نارینه او ښځینه اولاد تر منځ برابرښت ۴۳
- * خپلې لورگانې په دیني حلقو کې داخلول ۴۶
- * د حجاب په اړه لورگانو ته کلکې سپارښتنې کول ۴۶
- * په روزنې او پالنې سره خپل مسؤلیت اداء کول ۴۷
- * مآخذونه..... ۵۱

سريزه

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ عَالَ جَارَيْتَيْنِ - أَيْ بَنَتَيْنِ - حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ» وَضَمَّ أَصَابِعَهُ ^(١).

ژباړه: له حضرت انس بن مالک رضي الله عنه څخه روایت دی، چې ویلي یې دي: نبي کریم ﷺ فرمایلي: چا چې د دوه لورگانو تر بلوغ ته رسېدني پورې پالنه وکړه او د هغوی تکلیف یې په غاړه واخیست، نو دا سړی به د قیامت په ورځ داسې راشي چې زه او هغه به لکه د لاس دوه ګوتې داسې یو او خپلې دواړه ګوتې یې پیوست کړې.

ابن بطال وايي: هغه څوک چې دا حدیث شریف واورې په هغه لازمه ده چې عمل پرې وکړي ترڅو چې په جنت کې د رسول الله ﷺ ملګری شي، په آخرت کې تر دې غوره مقام نشته.

وروی البخاري ومسلم والترمذي أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: جَاءَنِي امْرَأَةٌ، وَمَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا، فَسَأَلْتَنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا غَيْرَ تَمْرَةٍ وَاحِدَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَأَخَذَتْهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا شَيْئًا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ وَابْنَتَاهَا، فَدَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ ﷺ فَحَدَّثْتُهُ حَدِيثَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنِ ابْتُلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ، فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ» ^(٢).

ژباړه: له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه روایت دی چې ما ته یوه ښځه راغله او

^١ - مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (المتوفى: ٢٦١هـ) صحيح مسلم، بَابُ فَضْلِ الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ ج ٤ ص ٢٧٠، المحقق: مجموعة من المحققين، الناشر: دار الجيل - بيروت، الطبعة: مصورة من الطبعة التركية المطبوعة في استانبول سنة ١٣٣٤ هـ.

^٢ - صحيح مسلم، بَابُ فَضْلِ الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ ج ٤ ص ٢٧٠.

دوه لورگاني ورسره وې، نو سوال يې کاوه، زما سره د يوې خرما پرته بل شی نه وو، دغه خرما مې ښځې ته ورکړه، هغې دا خرما د خپلو لورگانو تر منځ تقسيم کړه، په خپله يې هيڅ شی ونه خوړل، بيا پورته شوه او ووتله، نو رسول الله ﷺ موږ ته راننوت، په ياده پېښه مې خبر کړ، رسول الله ﷺ وفرمايل: څوک چې په دې لورگانو سره په يو څه وازمايل شو او ښکي يې ورسره وکړه، نو دا لورگاني به د هغه لپاره له اور نه پرده وگرځي.

وفي رواية لمسلم قال: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ، أَوْ أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ»^(۱).

ژباړه: د مسلم شريف په روايت کې راغلي: بېشکه الله تعالى دې ښځې ته جنت واجب کړ، يا داسې راغلي چې الله تعالى دا ښځه د لورگانو په واسطه له اوره خلاصه کړه.

ابن حجر رحمه الله فرمايي: علماوو د امتحان په مراد کې اختلاف کړی چې آیا دا ازموینه يوازې د هغوی شتون او موجوديت دی؟ يا هغه څه دي چې له دوی سره يې تر سره کوي.

امام النووي رحمه الله ويلي: د هغوی پالنه يې امتحان بللې؛ ځکه خلک د عادت له مخې لورگاني بدې گڼي، خو شريعت له دې کار څخه منع کړې او د دوی په شتون يې خلک تشويق کړل، همدا راز شريعت يې وژنه هم منعه کړې او څوک چې ښه ورسره کوي د هغوی سره يې د ټاکلي ثواب وعده کړې؛ ځکه هر څوک بايد د لورگانو په شتون له خپل نفس سره جهاد وکړي.

وروی أبو داود والترمذي عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ

۱- صحيح مسلم: مرجع بَابُ فَضْلِ الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ ج ۴ ص ۲۰۲۷.

وَاتَّقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ»^(۱).

ژباړه: امام ابو داود او امام الترمذي رحمهما الله له حضرت ابو سعيد الخدري رضي الله عنه څخه روايت نقل كړى دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د چا چې درې لورگانې او يا درې خویندې وي، يا د چا چې دوې لورگانې يا دوې خویندې وي، نو له هغوى سره ښه چلند وكړي او له الله تعالى څخه د دوى په حق كې وويرېږي، الله جل جلاله به دغه كس ته جنت ورکړي.

وفي رواية أبى داود قال: «من عال ثلاث بنات أو ثلاث أخوات أو أختين أو بنتين، فأدبهن وأحسن إليهن وزوجهن فله الجنة»^(۲).

ژباړه: او د ابو داود شريف په روايت كې يې فرمايلي: د چا چې درې لورگانې، يا درې خویندې، يا دوه خویندې او دوه لورگانې وي، د هغوى ښه پالنه او ښه چلند ورسره وكړي او واده يې كړي، د داسې كس لپاره جنت دى. وفي رواية: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ وَاتَّقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ»^(۳).

ژباړه: په يو روايت كې راغلي: د چا چې درې لورگانې يا درې خویندې وي، يا دوه لورگانې، يا دوه خویندې وي، نو ښه پالنه يې وكړي او په حق كې يې له الله تعالى څخه وويرېږي، د داسې كس لپاره جنت دى.

^۱- محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك الترمذي، أبو عيسى، (المتوفى: ۲۷۹هـ) سنن الترمذي ۳ ج باب ما جاء في النِّقَّةِ عَلَى الْبَنَاتِ وَالْأَخَوَاتِ ص ۳۲۰، تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر (ج ۱، ۲) و محمد فؤاد عبد الباقي (ج ۳) وإبراهيم عطوة عوض الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر الطبعة: الثانية، ۱۳۹۵ هـ - ۱۹۷۵ م.

^۲- أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني (المتوفى: ۲۷۵هـ): سنن أبي داود، باب في فضل من عال يتيما ج ۷ ص ۴۵۹. المحقق: شعيب الأرنؤوط - محمد كامل قره بللي، الناشر: دار الرسالة العالمية، الطبعة: الأولى، ۱۴۳۰ هـ - ۲۰۰۹ م.

^۳- سنن ترمذي باب ماجاء في الصدقة على البنات و الأخوات ج ۴ ص ۳۲۰.

و روى الإمام أحمد عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، فَصَبَرَ عَلَى لَأَوَائِهِنَّ، وَعَلَى ضَرَائِهِنَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(۱).

ژباړه: امام احمد رحمه الله عليه له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت نقل کړي، چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: د چا چې درې لورگانې وي او د هغوی په سختیو او تکلیف صبر وکړي، نو جنت ته به داخل شي.

وفي رواية: فقال رجل: يا رسول الله، واثنيتين؟ قال: «واثنتين»، قال: يا رسول الله، وواحدة؟ قال: «وواحدة»^(۲).

ژباړه: او په يو روايت کې راغلي: يو کس وويل: اې د الله رسوله! که دوی لورگانې ولري؟ رسول الله وفرمايل: هو! که دوی لورگانې هم ولري، هغه بيا وويل: که يوه لور ولري؟ نو رسول الله وفرمايل: هو! که يوه هم وي.

و روى الإمام أحمد عن عقبة بن عامر الجهني قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول «مَنْ كَانَتْ وَقَالَ مَرَّةً مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ فَأَطَعَمَهُنَّ وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ مِنْ جَدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ»^(۳).

ژباړه: همدا راز امام احمد رحمته الله له عقبه بن عامر الجهني رضي الله عنه څخه روايت نقل کړی، چې ويلي يې دي: ما له رسول الله ﷺ څخه واورېدل، چې فرمايل يې: د چا چې وي، يو ځل يې وويل: د چا چې درې لورگانې وي د دوی په تکليفونو صبر وکړي، خوراک او څښاک ورکړي، د خپل توان وړ جامه ورکړي، نو دا به د قيامت په ورځ د ده لپاره له اور څخه پرده شي.

^۱ أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ۲۴۱ هـ) مسند أحمد بن حنبل، مسند أبي هريرة ج ۳ ص ۲۱۷۶ المحقق: مكتب البحوث بجمعية المكنز الناشر: جمعية المكنز الإسلامي. الطبعة: الأولى، ۱۴۳۱ هجرية، ۲۰۱۰ م. عدد الأجزاء: ۱۲.

^۲ مخکې مرجع مسند أبي هريرة ج ۲ ص ۳۳۵.

^۳ مسند أحمد بن حنبل، ج ۴ ص ۱۵۴.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده أمّا بعد:
بېشكه د الله تعالى نعمتونه او وركړه نه حسابېږي، چې د الله تعالى له غټو
او ښكاره نعمتونو څخه يو نعمت اولاد دى الله تعالى فرمايلي دي:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [الكهف: ٤٦]

ژباړه: دغه مال او اولادونه يوازې د دنيوي ژوندانه يوه مؤقتي ښكلا ده.
د دغه نعمت په لوى والي هغه څوك پوهېږي، چې ورڅخه محروم وي، ته
به محروم كسان وينې چې د دغه مصيبت د لرې كولو په پلټنه كې خپل وخت
او مال مصرفوي.

دغه لوى نعمت يو امانت او مسؤليت دى، د قيامت په ورځ به له مور او پلار
څخه د دغه نعمت پوښتنه كېږي چې دا نعمت يې ساتلى، كه يې ضايع كړى؟
د اولاد ډول او ښايست له دين او ښه اخلاقو پرته پر بل څه نه پوره كېږي،
كه چيرې دين او ښايسته اخلاق ونه لري نو په دنيا او آخرت كې د مور او پلار
لپاره وبال او ضرر دى.

يقول الرسول ﷺ «كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ
وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»^(١).

ژباړه: نبي كريم ﷺ فرمايي: هر يو ستاسو مشر يا د يو څه ذمه دار دى او
هر يو د خپل رعيت (ترلاس لاندې كسانو او څېزونو) مسؤل دى، امام مشر

^١ - محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخاري الجعفي، الجامع المسند الصحيح المختصر - من أمور رسول
الله ﷺ وسننه وأيامه = صحيح البخاري باب الجمعة في القرى والمدن ج ٢ ص ١٥، المحقق: محمد
زهير بن ناصر الناصر، الناشر: دار طوق النجاة (مصورة عن السلطانية بإضافة ترقيم محمد
فؤاد عبد الباقي) الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ.

دی او د خپل لاس لاندې کسانو مسؤل دی، سپړی د خپل کور مشر دی او د خپل واک لاندې کسانو اړوند مسؤل دی.

دا رعیت (تر لاس لاندې) امانت دی، الله ﷻ هغه څوک وېرولي چې ضایع کوي یې او په حق کې یې کمی کوي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ [الأحزاب: ۷۲].

ژباړه: موږ چې دغه امانت آسمانونو، ځمکې او غرونو ته وړاندې کړ نو هغوی یې پورته کولو ته تیار نه شول، ورڅخه ووېرېدل، خو انسان هغه پورته کړ، بېشکه دغه (انسان) غټ ظالم او جاهل دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ [التحریم: ۶].

ژباړه: ای مؤمنانو خپل ځانونه، خپل اولادونه او کورنۍ له اور څخه وژغورئ. امام ابن القيم رحمته الله فرمایي: چا چې د خپل اولاد په تعلیم کې سستی وکړه، هغه تعلیم چې اولاد ته گټور وي او خپل اولاد یې همداسې بې فایدې پرېږدي، یقیناً چې له اندازې غټ زیان یې ورته ورسولو.

د ډېرو اولادونو بې لارې او فساد د پلرونو له خوا د سستۍ له کبله وي، داسې چې اولادونو ته د دین د فرائضو او سنتو تعلیم نه ورکوي، په کوچینوالي کې یې همداسې پرېږدي، چې بیا نه خپل ځان ته گټه رسولای شي او نه چې لوی شي، خپلو پلرونو ته.

یقیناً چې پیغمبرانو د خپلو اولادونو په پالنه کې زیات کوشن کړی دی او په نشتون کې یې د هغوی د حالاتو پلټنه کوله.

د یعقوب عليه السلام چې کله د مرگ نېټه رانیږدې شوه، له خپلو اولادونو څخه یې

د ډاډه کېدلو په خاطر پوښتنه وکړه چې آیا د ده تر مرگ وروسته به په توحید روان وي کنه؟

يعقوب عليه السلام وفرمايل: ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ [البقره: ۱۳۳].

ژباړه: زما بېخيانو زما څخه وروسته به د چا بندگي کوي؟

د يعقوب عليه السلام سترگې يخې او روښانه شوې، کله يې چې ځواب ورکړ:

﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ

لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ [البقره: ۱۳۳].

ژباړه: هغو ټولو په ځواب کې وويل: موږ به د هماغه يوه خدای بندگي

کوو، چې هغه تا او ستا پلرونو، نېکونو، ابراهيم عليه السلام، اسماعيل عليه السلام او

اسحق عليه السلام په خدايي منلی دی او موږ هماغه ته غاړه اېښودونکي يو.

او همدې ابراهيم او اسماعيل عليهما السلام دواړو الله تعالى ته دعاء کوله او

ورڅخه غوښتل يې:

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ [البقره: ۱۲۸].

ژباړه: اې ربه! موږ دواړه تاته غاړه اېښودونکي وگرځوه، زموږ له ځوځات

(اولادونو) څخه يو داسې قوم پيدا کړه چې تاته غاړه اېښودونکي وي.

او دا دعاء د ابراهيم او اسماعيل عليهما السلام ده لکه څرنگه چې الله

تعالی د خپلو بندگانو څخه خبرداری ورکوي: ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴].

ژباړه: اې زموږ پروردگاره! موږ ته د خپلو مېرمنو او اولادنو څخه د سترگو رڼا

راکړه او موږ د پرهېزگارانو امامان کړه (په تقوی او اطاعت کې موږ تر ټولو

مخکې کړه).

ابن کثير رحمه الله فرمايلي دي: په شريعت کې په همدومره اندازه هڅونه

شوې، نو له الله تعالى سره د پوره محبت له غوښتنو دا هم ده، چې سپری د يو الله

تعالی بنده گي کوونکی او له هغه سره د نه شریک نیوونکی اولاد خوښ کړي!
پخواني علماء د خپل اولاد په پالنه زیات حریصان وو او دغه ستر مسؤلیت
ته یې اوږه ورکړې وه، له دې جملې څخه د عباسي خلیفه منصور څخه نقل
شوي، چې هغه د بني امیه بندیانو زندان ته یو څوک ولېږي، چې ورته ووايي:
په زندان کې په تاسو کوم څیز ډېر سخت تېر شوی؟

دوی ورته وویل: زموږ څخه مو د اولادنو پالنه پاتې شوه.
ډېر د افسوس ځای دی، چې ځینې خلک له لورگانو پرته یوازې د نارینه
اولاد په تربیه حرص کوي، هغوی دا هېره کړې چې امانت یو دی او د ټولو په
حق کې پوښتنه کېږي.

او له دې څخه ناخبره دي، چې د نن ورځې لور د سبا ورځې مور ده، د هغه
نه بې پروا شوي، هغه مور چې د الله ﷻ په ارادې سره به داسې څوک دنیا ته
راوړي، چې الله ﷻ به په هغه د اسلام دین اوچتوي او د لور له پالنې د غفلت
په صورت کې اسلامي ټولنې ته یوه لویه ضربه رسیږي.

موږ د پلارولۍ او مورولۍ له مخې داسې مشعلونو ته اړتیا لرو، چې د هغه
په رڼا کې د پالنې په چارو کې ګټه تر سره کېدای شي، له هغه جملې څخه:

۱- أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (المتوفى: ٧٧٤ هـ) تفسير القرآن
(تفسير ابن كثير) ج ٣ ص ٤٠١، العظيم المحقق: محمود حسن الناصر: دار الفكر الطبعة: الطبعة
الجديدة ١٤١٤ هـ/١٩٩٤.

د الله تعالى په ورکړه شکر ایستل

اول: برابره خبره ده، چې نارینه اولاد وي که ښځینه؛ ځکه الله تعالى نارینه او ښځینه دواړه اولادونه ورکوي او انسان په دې نه پوهېږي چې خیر او فایده چېرته ده، نو په مور او پلار لازم دي، چې د الله تعالى شکر اداء کړي او د لورگانو په بد گڼلو کې د جاهلیت د خلکو پیروي ونه کړي، ځکه د هغوی بدي الله ﷻ په دې مبارک قول کې بیان کړې:

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ * يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ [النحل: ۵۸-۵۹].

ژباړه: کله چې له دوی څخه یو چاته د لور د زیږېدو زېږی ورکول کېږي، نو مخ یې تور اوږي او هغه (د وینو غوږپ) تېروي، له خلکو څخه پټ گرځي چې د دغه ناکاره خبر له اورېدو وروسته به څنگه له چا سره مخامخ شي، فکر کوي چې له شرم سره لور وساتي او که یې په خاورو کې ومنډي، وگورئ څومره ناوړه حکم دی چې دوی یې د خدای ﷻ په باب کوي.

رسول الله ﷺ فرمایلي: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ، وَوَادَّ الْبَنَاتِ، وَمَنْعَ وَهَاتٍ»^(۱).

ژباړه: بې شکه الله تعالى ستاسو لپاره درې شيان بد گڼلي: د میندو آزارول، د لورانو ژوندي خښول او یو چاته د ورکړې له وساتلو څخه منعه کول.

^۱ - سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني (المتوفى: ۳۶۰هـ) رواه الطبراني باب أبو محمد بن عبيد الله الثقفي، عن وراد ج ۲۰ ص ۳۹۷: المعجم الكبير المحقق: حمدي بن عبد المجيد السلفي دار النشر: مكتبة ابن تيمية - القاهرة الطبعة: الثانية عدد الأجزاء: ۲۵.

روى الإمام أحمد والطبراني عن عقبة بن عامر قال: قال رسول الله ﷺ: «لَا تُكْرَهُوا الْبَنَاتِ فَإِنَّهُنَّ الْمُؤْنِسَاتُ الْغَالِيَاتُ»^(۱).

ژباړه: امام احمد او امام طبراني رحمهما الله د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روايت کړی، چې ويلي يې دي: نبي کریم ﷺ فرمايلي:

تاسو لورانې بدې مه گنئ؛ ځکه چې دوی د ژوند ارزښتناکه ملغلرې دي. وروى البخاري عن ابن عمر أن رجلاً عنده بنات، فتمنى موتهن، فغضب ابن عمر، فقال: «أنت ترزقهن؟»^(۲).

ژباړه: امام بخاري د ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت نقل کړی، چې د يوه سړي لورگانې وې، چې د هغوی د مړينې هيله يې وکړه، ابن عمر رضي الله عنهما په غوسه شو او ورته وېي ويل: آیا ته دوی ته روزي ورکوي؟

د فيصله کوونکو يوازیني فيصله کوونکي ويلي: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ، أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ [الشورى: ۴۹-۵۰].

ژباړه: الله جل جلاله د آسمانونو او ځمکې د پاچاهۍ مالک دی، څه چې وغواړي پيدا کوي يې، چاته يې چې خوښه شي لورگانې ورکوي، چاته يې خوښه شي زامن ورکوي.

او چاته يې چې خوښه شي زامن او لورگانې دواړه ورکوي او چاته يې چې خوښه شي شندوي يې، هغه ته هر څه معلوم دي او په هر څه قادر دی. اسحاق بن بشير ويلي: دا آيت شريف د پيغمبرانو په هکله نازل دی بيا عام

۱- مسند احمد، مسند الشاميين ج ۴ ص ۱۵۱.

۲- محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة البخاري، أبو عبد الله (المتوفى: ۲۵۶ هـ) الأدب المفرد ج ۱ ص ۶۲، المحقق: عصام موسى هادي، الناشر: دار الصديق - الجبيل - المملكة العربية السعودية الطبعة: الأولى، ۱۴۳۴ هـ - ۲۰۱۳ م.

شو، لوط عليه السلام د لورگانو پلار وو او نارینه اولاد يې پيدا نه شو، ابراهيم عليه السلام نارینه اولاد درلود، بنحینه اولاد يې نه وه او د نبي کریم صلي الله عليه وسلم نارینه او بنحینه دواړه اولادونه وه او يحيی د زکريا عليهم السلام زوی يې اولاده وو.

امام ابن القيم رحمه الله تعالی په خپل کتاب احکام المولود کې وايي: الله تعالی د بنحې او خاوند حالت څلورو برخو ته ويشلی چې دغه څلورو برخو ته د اولاد وجود شامل دی، الله تعالی خبر ورکړی، چې څومره اندازه اولاد الله تعالی د والدينو په منځ کې ټاکلی، په هغه اندازه يې ورکوي، د بنده لپاره د الله قهر ته د ځان وړاندې کولو لپاره دا بسنه کوي، چې د الله جل جلاله په ورکړه په غوسه شي.

صالح بن احمد ويلي دي: زما د پلار به چې کله لور پيدا شوه، ويل به يې: پيغمبران د لورگانو پلرونه وه او ويل به يې، په لورگانو کې داسې نجونې پيدا شوې چې زه مخکې نه پوهېدم.

او يعقوب بن ختان وايي: زما اوه لورگانې پيدا شوې، کله مې چې آخري لور پيدا شوه، نو امام احمد بن حنبل رحمه الله راغی او راته ويې ويل: اې د يوسف پلاره! پيغمبران د لورگانو پلرونه وه، چې پر دغه خبره زما پرېشاني ختمه شوه. عبيد الله السعدي وايي: ماته خبر راوړسېد، چې الله تعالی لورگانې خوښوي، لوط عليه السلام د لورگانو څښتن وو، شعيب عليه السلام د لورگانو خاوند وو او رسول الله صلي الله عليه وسلم هم د لورگانو څښتن وو^(۱).

د عاقلانو څخه يو عاقل د خپلې لور د ښه راغلاست لپاره وويل: ښه راغلاست: اې د ښځو سردارې! د اولادونو مورې! د خسرگنۍ جلبونکې! پر تا

۱- أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (المتوفى: ۲۸۱ هـ) العيال ج ۴ ص ۹۲، طبع: ضمن الجزء الرابع من موسوعة ابن أبي الدنيا، المحقق: فاضل بن خلف الحمادة الرقي، الناشر: دار أطلس الخضراء - الرياض، الطبعة: الأولى، ۱۴۳۳ هـ - ۲۰۱۲ م.

پسې د منظمو ورونو او زیرېدونکو اولادونو زېری ورکونکې.
 که چېرته څوک په خپل شاوخوا کې فکر وکړي نو داسې خلک به ومومي،
 چې یوه لور به لري د سترگو یخوالی به یې وي، نفس به یې له خوښیو او
 نېکمرغیو ډک وي او د بل کس به زیات زامن وي، زامن به یې په یوه کنده
 کې وي او اولادونه به یې په بله کنده کې وي، چې له هغوی څخه به له
 بدبختۍ او ستړیا پرته بل څه نه ويني.

د ماشوم په زړه کې د الله تعالی د بندګۍ تصور پیدا کول

دویم: د کوچني اولاد په پالنه کې اصل دا دی، چې په زړونو کې یې د الله
 تعالی بندګي ځای ونيسي، په زړونو کې یې د الله تعالی بندګي نیال شي او د
 الله تعالی له بندګۍ سر وتړل شي.

په مور باندې د الله ﷻ له نعمتونو څخه یو نعمت دا هم دی، چې بچیان مو
 د اسلام په دین پیدا کېږي، کوم چې د فطرت دین دی، نو اولاد فقط دې ته
 اړتیا لري چې د اسلام د سپېڅلي دین ساتنه وکړي او همېشه توجه ورته
 وکړي، تر څو د اسلام له دین څخه اوښتلی او لار ورکې نه شي، چې پر دې
 سره به د مور او پلار لپاره د خیر د لارښوونې له کبله اجر وي، لکه څرنگه چې
 نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ»^(۱).

ژباړه: څوک چې د اجر لارښوونه وکړي، د هغه شخص لپاره دومره اجر دی
 لکه د کوونکي.

نو دا اولاد او هغه نسل چې له دوی څخه وروسته راځي، ټول د مور او پلار
 لپاره د نیکی په تله کې حسايبېږي، خو په هغه صورت کې چې مور او پلار
 سمه اسلامي پالنه ورکړي، ځکه فرع د اصل تابع وي.

اولاد ته تربيت ورکول عبادت دی

درېيم: مور او پلار د اولاد د پالنې په وخت کې د الله په عبادت کې دي، چې عبارت دی له نفقه ورکولو، د اولاد سره شپه سبا کولو، هغوی ته پاملرنه کولو او د هغوی له تعليم (پوهولو) څخه؛ بلکې د اولاد سره خوشحالي او ټوکې کول چې کله د ثواب په نيت وي، هم په عبادت کې حسابېږي؛ ځکه چې اصل د الله تعالی عبادت دی الله تعالی فرمايي:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶].

ژباړه: ما پيريان او انسانان له دې پرته چې زما بندگي وکړي د بل څه کار لپاره نه دي پيدا کړي.

په اولاد باندې نفقه کول عبادت دی، لکه څرنگه چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ وَدِينَارٌ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَى مِسْكِينٍ وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ»^(۱).

ژباړه: يو دينار چې ته يې د الله تعالی په لاره کې مصرفوې، يو دينار چې ته يې د غلام آزادولو لپاره مصرفوې، يو دينار چې ته يې مسکين ته صدقه کوې او يو دينار چې ته يې په خپل اهل (کورنۍ) باندې مصرفوې، نو تر ټولو زيات اجر لرونکې هغه دينار دی، چې تا پخپل اهل او اولاد باندې مصرف کړی.

او نبي کریم ﷺ فرمايلي دي:

«إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ»^(۱).

ژباړه: کله چې یو کس په خپل اولاد د ثواب په نیت باندې خرچه او مصرف وکړي، نو دا نفقه دې کس ته په صدقه کې حسابېږي. یو شخص د شیخ ابن عثیمین رحمۃ اللہ علیہ څخه دغه پوښتنه وکړه: زما څلور اولادونه دي، اراده لرم چې نور اولاد بس کړم او ځان د الله تعالی بنده ګی او پیروی ته خوشې کړم ستاسو نظر څه دی؟ نو ابن عثیمین رحمۃ اللہ علیہ تعالی ځواب ورکړ: بچیانو ته دې سمه پالنه ورکول عبادت دی.

یو له پخوانیو علماوو څخه زیات بنده ګي کونکی او د الله تعالی مناجات او ستاینې ته فارغ کس وو، هغه یو اولادار ته چې د ده د عبادت غبطه یې کوله، وویل: ستا بنایست او زړورتیا چې ستا د اولاد له کبله تاته حاصله ده، له هغه څه غوره ده، چې زه پکې یم.

د پالنې او روزنې په نیت کې اخلاص

څلورم: د روزنې په چارو کې پاک نیت اړین دی، که د پالونکي نیت دنیا وي، نو اخلاص یې له منځه لاړ، ته به ځینې کسان وینې چې د اولاد په تعلیم به حرص د دې لپاره کوي، چې منصب او اسناد تر لاسه کړي او په دې کې شک نشته، چې ښېګڼه په هغه تعلیم کې ده، چې د الله تعالی د رضا لپاره وي او له دې پرته نور تعلیم د شخص د نیت تابع دی، نو له همدې امله څوک چې دنیا غواړي په دنیوي تعلیم باندې ټینګار کوي چې د اسلام او مسلمانانو له خدمت څخه خالي وي او بل هوښیار سړی د خپلې لور لپاره د سند او شهادتنامې کوښښ کوي، دا د مسلمانو ښځو د تعلیم لپاره یو مثال دی، چې

۱- صحیح البخاري ج ۱ ص ۲۰.

دغه تعلیم د لومړي سړي لپاره اجر او د هغه بل لپاره چې دنیوي غرض لري اجر نه دی.

په دې کار کې د نیت رول مهم دی، نیت د بچیانو د ښې پالنې او اصلاح سبب دی، نو هغه اولاد چې د الله لپاره وروزل شي، ښه وده کوي او لویېږي او کوم چې د دنیا لپاره وروزل شي، هغه کم او کمزوری وي حتی پناه کېږي.

ځینې پلرونه له خپلو بچیانو سره د دې په خاطر ښکې کوي چې خپل کوچنیان یې وویني ترڅو له خپل مور او پلار سره چې لویان او زاړه شي همداسې عمل وکړي، چې پر دې عمل کې دنیوي محبت او د خواهشاتو پالنه ده، مگر مؤمن له خپل مور او پلار سره ښکې د هغه څه لپاره کوي کوم چې له الله جلّ و علاه سره دي او د مور او پلار سره د الله تعالی د اطاعت په خاطر ښکې کوي، نه د دنیا او بالمثل عمل لپاره.

نو د همدې په خاطر مور او پلار د لور په پالنه باندې د دې لپاره حرص کوي چې بیا د مور او پلار سره ښه معامله وکړي، احترام یې وکړي، خدمت یې وکړي، ښکې ورسره وکړي، غوښتنې یې ومني او بیا خپلې لور ته دا ور زده کړي چې دا یاد اعمال عبادت او ثواب دی.

روزونکی باید ښه نیت ولري

پینځم: په روزونکي لازم دي چې د پالنې په ټولو چارو کې ښه نیت ولري، تر څو د ثواب مستحق وگرځي، پالونکی اړ دی، چې اولاد ته په تعلیم ورکولو، نفقه ورکولو، ټوکو او ساعتېري، خوشحالي ورکولو او د اولاد په ناروغۍ باندې په صبر کولو کې باید د ثواب نیت ولري او خپل ځان باید د ثواب په نیت باندې عادت کړي او هر وخت د نیت تجدید وکړي.

د تربیت په وخت کې اولاد ته دعاء کول

شپږم: دعاء عبادت دی، یقیناً چې انبیاوو او رسولانو خپلو اولادونو او ښځو ته دعاوې کړې دي:

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ [الفرقان: ۷۴].

ژباړه: ای زموږ پروردگاره! موږ ته له خپلو مېرمنو او اولادونو څخه د سترگو رڼا راکړه.

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ [ابراهيم: ۳۵].

ژباړه: هغه وخت یاد کړه چې ابراهيم عليه السلام دعاء کړې وه: پروردگاره! دا (د مکې) ښار د امن ښار وگرځوه، ما او زما اولاد له بت پرستۍ څخه وساته. او داسې نورې زیاتې دعاگانې هم په قرآن کریم کې شته دي، د ډېرو دعاگانو په سبب گمراهانو ته هدایت شوی او ډېرو دعاگانو د تربیې لاره لنډه کړې. د هغه وختونو پلټنه وکړه چې دعاء په کې قبلېږي، د هغه شيانو څخه لرې شه، چې د دعاء د قبولیت مخه نیسي، الله ته تضرع او عاجزي وکړه، د الله په وړاندې سر ټیټ کړه، چې اولاد ته دې هدایت وکړي او د شیطان څخه یې وساتي، ته له خپل کوښښ سر بېره کمزوری او عمل دې کم دی.

د ډېرو لویو خطاگانو څخه

خپل اولاد ته د هلاکت ښېرا کول او د سخت مصیبت غوښتل دي، نو ډېر ځله امکان لري چې دا ښېرا قبوله او همداسې واقع شي، نو په مور او پلار باندې لازم دي چې اولاد ته ښېرا ونه کړي بلکې دعاء ورته وکړي.

مور او پلار بايد حلال كسب وكړي او له شېهاتو ځان وساتي

اووم: په پلار لازم دي چې د حلال كسب په پلټنه كې حريص وي، له شېهاتو ځان وساتي، ترڅو په حرامو كې واقع نه شي؛ ځكه د نبي كريم ﷺ څخه په صحيح روايت سره ثابت دي چې فرمايلي يې دي: **عن النبي ﷺ أنه قال: «كل لحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ إِلَّا كَانَتِ النَّارُ أُولَى بِهِ»^(۱).**

ژباړه: كومه غوښه چې په حرامو لويه شي، نو اور ډېر ورته غوره دی. مور يا پلار دې دا گمان نه كوي چې حرام فقط سود، غلا او رشوت دی، بلكې د وخت په ضايع كولو كې هم حرام شته (يعنې د وخت ضايع كول هم اولاد حرامي كوي) او له عوض پرته مال اخيستل هم حرام دي، ډېر د مدارسو كار كوونكي په خپل عمل او تدريس كې سستي كوي او تدريس ته له ټاكلي وخت څخه يو څو دقيقې وروسته ورځي، كه چېرې دا دقيقې جمعه كړي نو ډېر ساعتونه به دې له ملگرو سره په خبرو، د مجلو او ورځپاڼو په لوستلو او تليفوني خبرو ضايع كړي وي، نو هغه مزدوري چې د دغه وخت په مقابل كې يې اخلي ناروا ده؛ ځكه دا په ناحقه د مال اخيستل دي. همدا راز په باطله طريقه د خلكو مال خوړل او د حقوقو هضم كول حرام دی. نو اې مسلمانان وروړه! له دې څخه ځان وساته چې خپله خېټه او د اولاد خېټه دې له حرامو څخه ډكه كړې، د لږ حلال مال پلټنه وكړه؛ ځكه په همدې كم حلال مال كې ډېر لوی برکت دی.

په كور كې مور او پلار بايد علمي او عملي حلقې جوړې كړي

اتم: دا اړينه ده، چې د يوه مسلمان په كور كې وخت په وخت يوه ايماني

^۱- أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران الأصبهاني (المتوفى: ۴۳۰هـ) حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، ج ۸ ص ۲۴۷، الناشر: السعادة - بجوار محافظة مصر، ۱۳۹۴هـ - ۱۹۷۴م.

ناسته او حلقه وي، دا حلقه دې له مازديگر يا ماخوستن لمانځه وروسته جوړه کړي، په دې حلقه کې دې اولاد ته د تفسیر مبارک، حديث شريف او د سيرت يو يو کتاب تدريس شي.

مور دې کونښن وکړي، چې هر وخت د لور په زړه کې د مسلمانانو او مؤمنو خويندو په ځانگړي ډول د امهات المؤمنين، صحابياتو او نېکو ښځو د ژوند ځانگړې نمونې را ژوندۍ کړي، تر څو ورته تشويق شي او له خپلې لور څخه دې هغه څه لرې کړي چې د فساد سبب يې گرځي، چې له هغه جملې څخه د کافرانو او فاجرانو نښې دي، (لکه د کفارو لباس، د صليب علامه او د کفارو په عرف او عادت باندې اولاد لوی کړي...).

د ماشومې لپاره د تعليم لومړۍ ځای د مور غېږه ده چې خپلې کوچنۍ لور ته د الله جلّ و جلاله ذکر، ستاينه او په الله جلّ و جلاله باندې ثناء ويل اوروي.

روزونکي بايد د سمې رهبرۍ خاوند وي

نهم: د روزنې د چارو لپاره نېکه رهبري او مشري اړينه ده، څرنگه به لور د لمانځه پابنده وي، په داسې حال کې چې مور يا پلار يې د لمانځه ضايع کوونکي وي؟ همدا راز څرنگه به ساز او سرورد پرېږدي، په داسې حال کې چې مور يې تل ساز اورېدونکې وي؟

سره له دې کله مشران له غيبت، چغل خورۍ او درواغو څخه ځان ساتي، چې کشران بيا د دوی په لاره ځي، د مور او پلار په اصلاح سره په دنيا او آخرت کې د اولاد ساتنه ده، مور او پلار دې د الله تعالی پدې قول کې فکر وکړي: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ [الكهف: ۸۲].

ژباړه: د هغوی پلار يو ښه سړی وو، له دې امله ستا رب وغوښتل چې دغه

دواړه ماشومان د ځوانۍ عمر ټټه ورسېږي او خپله خزانه را وباسي، دا ستا د رب د رحمت په اساس شوي دي.

په دې کې د پلار اصلاح له میرګ څخه څو کلونه وروسته اولاد ته شامله او عامه شوه، مګر تاته د خپل اولاد په زړه کې د اسلام د نیالولو او د اسلام په شعائرو د هغه د حرص اجر دی؛ ځکه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ...»^(۱).

ژباړه: څوک چې په اسلام کې د یوې نیکې لارې تهداب او بنیاد کېږدي، نو ده ته یې اجر ورکول کېږي او د هغه چا اجر هم ورکول کېږي، کوم چې له ده وروسته په همدې لاره روان وي.

ځینې میندې چې د لور په وجه په ازموینه کې اخته دي، هغه له کور څخه د زیات وتلو او په بازارونو کې د ډېر ګرځېدلو له کبله دي، همدا راز زیات تګ راتګ او محفلونو ته ورتلل دي، نو د خپل توان مطابق دې په دې کارونو کې کموالی راولي، د خپل خاوند او اولاد کار ته دې ځان فارغ کړي.

که چېرې مور په زیات وتلو سره په امتحان کې واچول شي نو د خپلې لور لپاره په کور کې احتیاط کول اړین دي، موږ ډېر اورېدلي، چې د غفلت او بې احتیاطۍ له امله سړی له شرمندګۍ سره مخ وي او په نامناسب ځای یې باور کړی وي.

یو شاعر وايي:

والأمهات إذا ما كن في سفه فاحكم على الجیل بأن النقص حادیه

ژباړه: په هغه وخت کې چې میندې په غفلت او بې پروايۍ کې وي نو ته د زمانې په خلکو حکم وکړه چې کمزوري پکې ساري ده.

د دې شعر مطلب دا دی کله چې ميندې د اولاد په روزنه کې غفلت وکړي داسې دی، لکه د يوې پيرۍ درېيمه برخه اهل چې بې تربیې او ضعيف وي او منفي تاثيرات پکې وي.

ددیني کارونو د لا ښه والي لپاره دنیوي کارونو ته هم پاملرنه کول

لسم: د تربیوي چارو د لښه والي لپاره د دنیوي امورو د بارکيو درک کولو او پېژندلو ته پاملرنه وکړه، د اولاد په تربیه کې د هغه چا سره مشوره وکړه چې مصلح وي، د هغو لوازمو او کتابونو پلټنه وکړه چې د یو مسلمان ماشوم لپاره د اسلامي تربیې څخه خبرې کوي، د موټر اخیستل او خرڅول او برقي سامان آلات برابرول د اولاد له تربیې څخه مهم نه دي؛ ځکه ته هغه موټر او برقي سامان آلات غواړې چې ته یې وینې، بیا به ته د خپل زړه د راحت او لذت څخه (چې اولاد دی) غافل وې، د خپل اولاد د تربیې لپاه بده لاره مه غوره کوه. حکمت او زیرکتیا دا ده: کله چې مور د کومې کورنۍ د اولاد ښه تربیه وويني نو د هغه کورنۍ د اولاد د ښې تربیې د لارو چارو او وسائلو پوښتنه دې وکړي، چې د تربیې لارې چارې او وسائلي یې کوم دي؟ مور کولای شی د هغه تربیوي امورو په هکله پوښتنه وکړي چې مشکل پکې لري.

روزونکی باید له بې صبرۍ او غوسې څخه ځان وساتي

یوولسم: د اولاد په تربیه باندې صبر کول، چې له دې څخه ځینې خلک غافل شوي حال دا چې د اولاد په تربیه صبر کول د کامیابه تربیې له عواملو څخه شمېرل کېږي، په تاسو دواړو (مور او پلار) صبر لازم دی، مور او پلار دې د کوچني ماشوم په چينغو او ژړا صبر وکړي اونه دې ورته غوسه کېږي، په مرض یې دې صبر وکړي او د ثواب نیت د ولري، د کوچنیانو په هغه کارونو

صبر وکړئ چې د ښه او بد دواړو احتمال لري او مه ورباندې ستړي کيږئ، پلار دې په دې صبر وکړي چې خپله لور لرې کاميابې او غوره مدرسې ته بوزي چېرته چې کافي استادانې وي او ته په دې صبر وکړه چې لور ته دې منتظر شې ترڅو له مدرسې څخه يې بېرته راولي، خوشحاله شه؛ ځکه ته د جهاد په لاره کې يې الله تعالی فرمايي:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ [النکبت: ۶۹].

ژباړه: کوم کسان چې زموږ په خاطر مجاهده وکړي، هغو ته به موږ خپلې لارې ور وښيو.

تاسو دواړه (مور او پلار) په تربيه ورکولو باندې مامور ياست، لارښوونه د الله ﷻ له لورې ده، تاسو اسباب مصرف کړئ او صبر وکړئ، ژر ده تاسو به داسې خیر ووينئ، چې خوشحاله مو کړي او لاره مو د خوښۍ وړ وگرځي. مور او پلار دې له موټروان سره د خپلې لور تگ بند کړي؛ ځکه د موټروان او کوڅه گشتو هلکانو لخوا نجلۍ ته زيات مشکلات جوړېږي او مور د هم له دې څخه ځان وساتي.

په يوه مارکېټ کې مې يوه خدمتگاره له يوې ماشومې سره په يوه موټر کې وليده، ناڅاپه دې مارکېټ ته يو موټروان له يوې انجلۍ سره راغی، چې دا انجلۍ يې په غېږه کې نيولې وه، چې عمر يې له اووه کلونو څخه زيات وو، دې انجلۍ ته مې وويل: دا ستا پلار دی؟

هغې وويل: نه! ما ورته وويل: ته څنگه دې موټروان ته د دې اجازه ورکوي؟ زما په نظر والدينو موټروان لېږلی وو، چې له هغه سره يې ښځه هم وه، مگر تاسو وگورئ، په مارکېټ کې څه پېښ شول! نو په نورو ځايونو کې به څه حال وي؟

د دې کيسې مفهوم دا دی چې د موټروان سره يې خپله ښځه وه خو پردی

انجلی یې په خپله غېږ کې کښولې وه، خلکو داسې فکر کاوه چې دا یې لور ده حال دا چې لور یې نه وه، چې په یو تجارتي مارکیټ کې داسې پېښېږي نو په غیر مشهورو ځایونو کې په څه حال وي؟

مور د خپلې لور داسې خدمتگاري ته نه سپاري چې هغه لمونځ نه کوي او د الله تعالی نافرمانی کوي، یقیناً چې ځینې خلک په تړلې چټلۍ او گناه کې لوی شوي وي؛ ځکه دوی د بېکاره او نافرمانه خادمانو په لاس روزل شوي. د نمونې په ډول یې یاد کړه! د پوهنتون یوه استاده چې عمر یې زیات وه او تقاعد ته برابره وه، هره ورځ سهار او ماسپښین پوهنتون ته د خپلې لور د راوستلو لپاره له موټروان سره راتله! قسم په الله کله چې د هغه صبر او له لور څخه یې د نوموړې ساتنه را یاده کړم، همېشه مې په هغه شفقت (مهرباني) راځي.

عباداتو په ځانگړي ډول لمانځه ته پاملرنه

دولسم: لمونځ، لمونځ له شهادتینو (ایمان په الله او ایمان په رسول الله ﷺ) وروسته د لویو فرائضو له جملې او د اسلام دوهم اصل دی، په لمانځه باندې کلک اوسه ترڅو دې لور ستا له کبله د لمانځه اهمیت او لویوالی درک کړي، لمونځ هغه چاته آسانه دی چا ته یې چې الله ﷻ آسانه کړي، د کوچني په تربیه کې باید مور او پلار د نبوي ادب لاره غوره کړي، لکه څرنگه چې امام دارقطني رحمه الله روایت کړې دي، بېشکه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي:

«مُرُوا صَبْيَانَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِسَبْعٍ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ»^(۱).

۱- أبو الحسن علي بن عمر بن أحمد بن مهدي بن مسعود بن النعمان بن دينار البغدادي الدارقطني (المتوفى: ۳۸۵هـ) سنن الدارقطني ج ۱ ص ۴۳۰، حقه وضبط نصه وعلق عليه: شعيب الارنؤوط، حسن عبد المنعم شلبي، عبد اللطيف حرز الله، أحمد برهوم، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - لبنان الطبعة: الأولى، ۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۴ م.

ژباړه: په اوه کلنۍ کې مو اولاد ته په لمانځه امر وکړئ او په لس کلنۍ کې يې د لمانځه د پرېښودلو له امله ووهئ.

څوک چې دا حديث شريف تطبيق کړي بيا به هېڅکله د لمانځه په هکله په ستړيا او سختۍ کې واقع نه شي، هونبیار پلار او هونبیاره مور د لمانځه په اوله مرحله کې اولاد ته جايزه ورکوي او لمانځه ته يې تشويقوي، د مثال په ډول: په جای نماز کې اولاد ته حلوا (خواره شيان) او پیسې ږدي، بيا خپله لور لمانځه ته راوغواړي او داسې ورته ووايي: لمونځ وکړه! الله به تاته پیسې او رزق درکړي، نو ماشومه پدې باندې خوشحاله کېږي، همدا راز له تشويقي کارونو څخه ماشومې ته جای نماز اخیستل او د هغه ساتنې ته تشويقول دي، له هغو وسائلو او لارو څخه چې ماشومه په لمانځه عادت کوي، دا دي چې د لمانځه د وختونو معلومول او مراعاتول ورته وسپارل شي، مور دې تل له خپلې لور څخه پوښتنه کوي چې آیا مؤذن آذان کړی؟ آذان ته څومره وخت پاتې دی؟ ترڅو د لور زړه له لمانځه سره وتړل شي.

امام ابن تیمیة رحمۃ اللہ علیہ ویلي: چا سره چې کوچنی غلام، یتیم یا کوچنی زوی وي او د لمانځه امر ورته ونه کړي نو ده لویه گناه وکړه او غټ سړي ته به د لمانځه په پرېښودلو لویه سزا ورکوي؛ ځکه دې کس د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ نافرمانی وکړه.

د تعجب خبره دا ده، چې د مکتب یا مدرسې د امتحانونو په وخت کې موږ په دې باندې توانېږو، چې په وختي خوب ځانونه عادت کړو او تر ډېره وینښ پاته نه شو، ترڅو سهار وختي راوینښ شو، خو د سهار لمانځه ته بل وخت په تیاري نیولو کې سستي او تنبلي کوو.

د ماشوم ځينو ځانگړنو ته بايد پاملرنه وشي

ديارلسم: د کوچنيانو ځانگړي (قوتونه) او فردي ځانگړنې بايد مراعات شي، يعنې که ماشومان ذكي وي، هغوی ته بايد د درس زياته زمينه برابره شي او کوم ماشومان چې څو ځله تجربه شي، خو د درس وړتيا نه لري، هغوی ته بايد د يوه کسب زده کولو زمينه برابره شي، له ماشومانو سره په معامله کې عدل مهم دی، ځينې پلرونه د خپلو کوچنيانو له لوی ذهني قوت څخه بې پروا وي او همداسې يې ضايع کوي.

ته به ځينې داسې کوچنيان ومومې چې هغوی اشعار، تبليغات او نور داسې شيان چې هېڅ فايده نه لري يادوي، خو د الله تعالی کتاب نه يادوي او نه پاملرنه ورته کوي، دغه کسانو خپله سرمايه په داسې شي کې مصرف کړه چې فايده په کې نشته.

په اسلامي تاريخ کې ډېرې داسې ښځې را ښکاره شوې چې خپل نوم يې په تاريخ کې ځلولی او روښانه کارنامې يې لرلې، د پوهه ښځو له جملې څخه: فاطمه بنت رسول الله ﷺ، ام المؤمنين عائشه صديقه،^(۱) ام المؤمنين حفصه او

۱- د ام المؤمنين حضرت بي بي عائشه صديقه رضي الله عنها پر فضليت باندې څه نه ليکم خو صرف علميت ته يې اشاره کوم، حضرت عائشه رضي الله عنها د ټول امت افقه، افصح او عالمه ښځه وه، په بيروت کې ددې د فقهې شريفې کتاب (فقه عائشه) چاپ شويدي، دا ځکه چې ام المؤمنين رضي الله عنها مستقيما علم له رسول الله ﷺ څخه زده کاوه، ددې مسند (۲۲۱۰) احاديثو ته رسېږي، حضرت ابوموسی الاشعري رضي الله عنه وايي: ما اشکل علينا اصحاب محمد ﷺ حديث قط، فسالنا عنه عائشة الا وجدنا عندها منه علما. (رواه الترمذی فی سننه). ژباړه: کله چې به د رسول الله ﷺ په صحابوو کې کومه مشکله مسئله راغله نو موږ به د حضرت بي بي عائشه څخه پوښتنه کوله او مشکل به حل شو، او الزهري وايي: کانت عائشة اعلم الناس يسالها الاکابر من اصحاب رسول الله ﷺ. ژباړه: بي بي عائشه رضي الله عنها تر ټولو خلکو عالمه او پوهه وه دا ځکه غټو صحابه کرامو به ددې څخه پوښتنې کولې، حضرت عطاء رضي الله عنه وايي چې حضرت عائشه تر ټولو خلکو عالمه، فقيهه او ښه وه (المستدرک على الصحيحين)، دا ځکه چې کله به امير المؤمنين حضرت عمر، حضرت عثمان، حضرت علي، ابن عمر، ابن مسعود، ابن عباس رضي الله عنهم

اسماء رضي الله عنهن دي او هغه ښځې چې په ادب کې روښانه تاريخ او کارنامې لري، له هغه جملې څخه ځنساء او اروى بنت عبدالمطلب دي.

ځينې هغه ځوانانې چې د قرآن د حفظ دورې ته شاملې شوې او فارغې شوې دي، د هغوی ژوند قوي او محکم گرځېدلی دی، له اطاقونو څخه يې له قرآن کریم پرته د بل شي آواز نه دی اورېدل شوی او څومره چې د نجونو د حفظ قوه ضعیفه هم وي، کولای شي چې هره ورځ د قرآن کریم څخه څو آيتونه یاد کړي.

د کوچنيانو په زړه کې د الله تعالى لويي او محبت ځايول

څوارلسم: د خپلو ماشومانو په زړونو کې د الله تعالى لويي، محبت او توحيد ځای پرځای کړه، خپل بچيان هغو عقيدوي غلطيو ته متوجه کړه چې يې وويني، او په عقيدوي غلطيو کې يې له واقع کېدلو څخه وساته، کونښن وکړه چې په مختلفو وختونو کې د اولاد په ذهن کې صحيح عقیده ځای پر ځای کړي. له صحابه کرامو څخه نقل شوي، چې دوی به خپلو اولادونو ته د قيامت نښې ورزده کولې، چې دا کار په غیو باندې ايمان دی، پردې سربېره د غیبي

اجمعين او نورو سترو صحابه کرامو ته يو مشکله مسئله پېښه شوه نو د ام المؤمنین حضرت عائشې رضي الله څخه به يې پوښتنه کوله او دا مشکل به يې ورځل کړ. د ام المؤمنین حضرت عائشې صديقې عليها السلام د علم او پوهې په هکله کتابونه چاپ شويدي، خو ما دلته صرف ورته اشاره وکړه. د حضرت بې بې عائشې عليها السلام د فضيلت څه نمونې دادي چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم ورسره زياته مينه وه، لکه په بخاري شريف کې راغلي دي، (و قد سئل ای الناس احب الیک قال عائشة)، د دې د پاکۍ په هکله د اسمان څخه وحیې وشوې، بل فضيلت يې دادي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د دې په حجره مبارکه کې وفات شو او هلته دفن شو، يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل چې اې عائشې! حضرت جبرائيل عليه السلام پر تا سلام وايي، زه يې وينم او تاسو يې نه وينئ، دې په خواب کې ورته وويل عليها السلام او داسې نور... (ژباړن)

پېښو رامنځته کېدل په هغه طريقه چې احاديث پکې راغلي دي، ايمان تازه کوي او د قيامت ورځې ته په صحيح توبه او نیک عمل سره د تيارۍ لامل گرځي، صحابه کرامو به خپل اولادونه په زخم باندې له تعويد، اورادو څرولو او چف ياکف کولو څخه لرې ساتل^(۱).

د الله ﷻ او د هغه له دوستانو سره مينه او د الله ﷻ له دوښمنانو څخه بېزاري (الولاء والبراء) يې په زړونو کې پيدا کړه؛ ځکه د ولاء او براء عقیده د دوی لپاره کلا ده، کوښښ وکړه چې اولاد دې په امر بالمعروف او نهې عن المنکر باندې عادت او تشويق کړي؛ ځکه امر بالمعروف او نهې عن المنکر په دين باندې د ثابت پاتې کېدونکو اسبابو څخه دي، همدا راز واجب او لوی اجر پکې دی.

مور او پلار دې دا فکر نه کوي چې کوچنيان د کوم شي درک نه شي کولای او د خپلو خبرو موخه چاته نه شي بيانولای، نبي کریم ﷺ خپل لمسي-حسن بن علي ﷺ ته چې کله کوچنی وو، د صدقې له خرما څخه يې يوه خرما واخيستله او خولې ته يې واچوله، د يو معلم او پالونکي په توگه وويل:

«کخ کخ» ليترحه، ثم قال: «أما شغراًنا - يعني آل محمد - لا تأكل الصدقة؟»^(۲)

ژباړه: کخ کخ چې دا خرما وغورځوي بيا يې وفرمايل: آيا دی نه دی پوه شوی چې مور يعنې د رسول الله ﷺ اولاده صدقه نه خورو.

^۱ د ليکوال هدف دلته شرکي تعويد او شيطاني متروکه دي، په شريعت کې دم او هغه تعويد چې له شرکي الفاظو او شرکي مترونو څخه خالي او د سنتو مطابق وي جواز لري (ژباړن).

^۲ - صحيح مسلم ج ۲ ص ۵۷۱.

په ماشوم باندې له غوسه کېدلو ډډه کول

پینځلسم: مور او پلار دې کوښښ وکړي چې خپله غوسه پټه کړي او زړ دې نه متأثره کېږي، کله چې شیطان جمله ورباندې وکړي، له هغه څخه دې پناه وغواړي، بېشکه چې اسلام د جزا لپاره اندازه ټاکلې، نو په ماشوم باندې وار کول باید تر لسو وارو زیات نه شي، همدا راز د ماشوم عمر د وهلو په وخت کې باید تر لسو کلونو کم نه وي او دا وهل به په مسواک او یا کوچنۍ لښته باندې وي، ماشوم به په مخ او عورت نه وهي او د وهلو په وخت کې دې د ماشوم نوم هم واخلي (چې متوجه شي) په هغه وخت کې وهل مه کوه، چې په غوسه او هیجاني حالت کې وې، که چېرته د وهلو پر ځای اولاد تشویق کړې او له خراب کار څخه یې منعه کړې، نو دا هم ستا او هم ستا د بچي لپاره غوره ده.

ماشوم له فتنو او شر څخه ساتل

شپاړسم: مور په داسې زمانه کې ژوند کوو، چې له هر طرف څخه فتنې په کې نشر شوې، د ډال په شان خپل بچیان د فتنو او تکلیفونو له غشو څخه وساته، تاسو دواړه (مور او پلار) د اولاد په تربیه کې آخري کوښښ وکړئ، کله چې فتنې ډېرې شي، نو مور او پلار باید د اولاد په تربیه کې زیات کوښښ وکړي، که چېرې کوم وخت د مالونو غلا زیاته شي، نو د مالونو خاوندان د مال ساتنې په موخه خپل مال په ډاډه ځای کې اېږدي او زیات احتیاط ورسره کوي، دغه شان باید اولاد له فتنو څخه وساتل شي او له بده مرغه په دې برخه کې ځینې خلک د خپل ځیگر له ټوټې (اولاد) سره ظلم کړی، داسې چې په دنیا کې یې له خپل اولاد سره مهرباني کړې، د هر څه واګي یې خلاص ور پرېښي، چې له کبله یې هغوی په حرامو کې اخته شوي او د آخرت د اور، د هغه د گرمښت او لمبو په باب یې مهرباني نه ده ورباندې

کړې، ستاسو (مور او پلار) لپاره دا حق شته، چې خپلې لور ته غوره ملگرې او دوستانې انتخاب کړئ؛ ځکه ملگری سیوری وي، نبي کریم ﷺ فرمایي: «الرجل علی دین خلیله، فلینظر أحدکم من یخالل»^(۱).

ژباړه: سړی د خپل ملگري په دین او طریقه باندې وي، له تاسو نه دې هر یو دا فکر وکړي، چې له چا سره ملگرتیا وکړي یا څوک خپل دوست ونیسي.

مور او پلار دې د اولاد له نورو سره د ناستې پاستې او خبرو په نتیجه کې فکر وکړي، یقیناً چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: «السَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ، وَالْفَخْرُ وَالرِّيَاءُ فِي الْفَدَّادِينَ (أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْوَبَرِ)»^(۲).

ژباړه: سکون او آرامتیا په شپږو کې ده، ځان بسودنه او ویاړ د ورېښمو او آسونو په خاوندانو کې دی.

پاکي ده لوی الله ﷻ لره، چې د انسان په سلوک د حیوان دومره اثر دی، نو ته څه فکر کوې چې په انجلۍ باندې به یې د ملگرې څومره اثر وي؟ خو که د چا د لور دوستانې غوره، عبادت کوونکې او د الله ﷻ د اوامرو پیروي کوونکې وي نو مور او پلار ته د خپلې لور دوسته مبارکه وي، یقیناً چې د ښې ملگرې په شتون کې مور او پلار د لور په روزنه کې له نیم تکلیف څخه خلاص وي.

که د لور دوستانې بد اخلاقه او بې دینه وي؛ نو دا د نجلۍ لپاره تباهي او بدې ده، بلکې بده ملگرې د آهنگر د پښ (یو شی دی، چې اوسپنې ته اور پو کوي، دا اور د دې ترڅنګ چې اوسپنه گرموي ځېنې سپرمینګي یې د سړي کالي هم سوزوي) په شان ده.

۱- مسند امام احمد بن حنبل، مسند ابی هريره ج ۲ ص ۳۳۴.

۲- صحيح مسلم باب تفاضل أهل الإيمان فيه ج ۱ ص ۷۲.

تاسو (مور او پلار) خپله لور داسې ځای ته له مېلې او منظرې څخه منع کړئ، چې هلته یې وخت ضایع کېږي او ناروا کارونه تر سره کېږي. د خپلې لور لپاره ښه ملگری او دوست شی، د خپلې لور په زړه کې حیاء او پاکي ځای پر ځای کړئ او دا تقوا او پاکي د فکر، لباس او تقلید په اعتبار سره راځي.

مور او پلار دې له کور څخه د لور په وتلو کې آساني نه کوي، بلکې له دوی څخه دې یو ورسره ملگری وي. تاسو مور او پلار دا گمان مه کوئ، چې د پرمختګ اسباب د اسلامي تعلیم یو طرف ته غورځول دي، تاسو (مور او پلار) د دې مانع شی، چې له تاسو څخه داسې څوک وزېږېږي، چې د الله تعالی سره په ژبه یا عمل جنگ وکړي.

د حیاء، عاجزي او له نامحرمو سره د تندی رویې تربیه ورکول

اوولسم: حیاء او نامحرمو ته تریو تندی د ښې تربیې او پاکوالي زېږېدنې نښه ده، څومره چې د یوې پیغلې حیاء او شرافت زیاتېږي، همدومره یې قدر او ارزښت لوړېږي، هغه څه چې د نجلۍ په زړه کې د ژوند د ښکلې طریقې په ټوکېدنه کې مرسته کوي، د خپل مور او پلار ژوند په داسې ډول لیدل دي، چې هغه ته د ادب او حیاء جامې ور واغوندي، نو دا نجلۍ به په داسې ډول لویږي، چې له هغه ښځو کومې چې د غم په حالت کې مخ وهي (بې حیاء)، بې عزته او بد ژبې وي، لرې وي.

مور او پلار دې د هغه چا په حال کې فکر وکړي چې د نبوت په کور کې تربیه شوې ده، فاطمه عليها السلام او اسماء بنت عمیس عليهما السلام ته وفرمایل: «إِنِّي قَدْ اسْتَقْبَحَ مَا يُصْنَعُ بِالنِّسَاءِ، يُطْرَحُ عَلَى الْمَرْأَةِ الثَّوبُ فَيَصِفُّهَا»^(۱).

۱- أبو بکر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي (۳۸۴ - ۴۵۸ هـ) السنن الكبير باب ماورد في النعش النساء

ژباړه: زه هغه کار بد گڼم، کوم چې له ښځو سره کېږي، په ښځه باندې جامې اچوي بیا دا جامه د دې ښځې حالت بیان کوي (یعنې دا معلومېږي چې دا ښځه چاغ ده که ډنگره).

د بي بي فاطمې عليها السلام مراد داد دی کله چې ښځه مړه شي او بیا د مړي په کټ کې کېښودل شي (په عربو کې د مړو لپاره پخوا داسې کتونه وو، چې دوه لرگي به یې تړلي وو، د هغه له پاسه به مړی پروت وو، ددې کټ په سر باندې به هېڅ نه وو، نر، ښځه، چاغ او ډنگر به ورباندې معلومېدل)، اسماء بنت عمیس عليها السلام وفرمایل: ای د رسول الله صلی الله علیه و آله لورې! آیا زه تاته هغه څه در ونه ښیم کوم چې ما په حبشه کې ولیدل؟

نو اسماء بنت عمیس عليها السلام د خرما لمډې څانگې راوغوښتې، بیا یې یو د بل سره په دې کټ باندې یو ځای کړې (یعنې د قفس په شکل یې یو د بل سره وتړلې) بیا یې په دې قفس ډوله لښتو باندې جامه ور واچوله (دا قفس داسې شو، چې لاندې تخته وه برسېره ورباندې لښتې وې، بیا ورباندې جامه اچول کېده، نو بیا دا نه ښکارېده، چې مړی نر دی که ښځه، چاغ دی که ډنگر)، نو بي بي فاطمې عليها السلام وفرمایل: ما أحسن هذا وأجمله إذا مت فغسليني أنت وعلي، ولا يدخل علي أحد.^(۱)

ژباړه: څومره ښه او ښایسته دی (یعنې په ستر او پرده کې څومره ښه شو، هېڅ چاغ، ډنگر نر او ښځه نه معلومېږي).

په بل روایت کې راغلي: بیخي ښځه له نارینه څخه نه معلومېږي، کله چې زه وفات شوم ته او حضرت علي کرم الله وجهه ماته غسل راکړی، په نورو

ج ۷ ص ۳۷۶، تحقیق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مركز هجر للبحوث والدراسات العربية والإسلامية (الدكتور / عبد السند حسن يمامة)، الطبعة: الأولى، ۱۴۳۲ هـ - ۲۰۱۱ م.
 ۱- السنن الكبير باب ماورد في النعش النساء ج ۷ ص ۳۷۶.

روایتونو کې د حضرت علي کرم الله وجهه ذکر نشته، علي عليه السلام خو غسل نشوای ورکولای، یواځې د جنازې په پورته کولو کې به یې مرسته کوله، او هېڅوک دې ماته نه راننوخې.

په یو روایت کې راغلي کله چې بي بي فاطمه عليها السلام وفات شوه، بي بي عایشه عليها السلام غوښتل چې ورشي خو اسماء بنت عمیس عليها السلام منعه کړه. دا د خپګان خبره ده، چې د نجلی پلار به د دېدې شان او شوکت سرې وي او مور یې هم مکمله پټه او حتی دستکش (دستانه) یې هم په لاس کړي وي، خو لور به یې لس کلنه یا تر دې په کم عمر کې وي، پتلون یا لوڅه جامه یې د پرديو خلکو په مخکې، په بازار او نورو ځایونو کې اغوستې وي.

ښو کارونو ته هڅول

اتلسم: کومه ماشومه چې د خیر کارونه وويني، نو په پیغلټوب کې هغې ته د یادو کارونو تر سره کول، منل او یو له بل څخه بېلول آسانه کېږي. هو! د صدقې په برخه کې دا ده، چې د نجلی په څنګ کې یو صندوق کېږده، هر وخت به د خپل وس مطابق پیسې پکې اچوي تر څو بخيلي ترې له منځه لاړه شي او له بل اړخه به نفلي عبادتونو، تهجد او نورو نېکو اعمالو ته بیرته کوي، د نېکۍ مینه به یې له مور څخه د شېدو رودلو په وخت کې تر لاسه کړې وې او قدمونه به یې د نېکۍ، د دین خدمت او هغه ته د بلنې لپاره د پورته کېدو په حال کې وي.

هو! دا نجلی د نېکۍ بوی د امیدونو په ځای کې نشروي، د دې نجلی موخه د دین لپاره څه وړاندې کول دي او یو څه کول دي او دا چې څه ډول خپلو ګاونډیانو او ملګرو ته بلنه ورکړي؟ ولې نه! چې دا هر څه د مور او پلار تر څارنې او روزنې لاندې تر سره کوي

او پر دې سره د هغوی درجې په جنت کې اوچتېږي.
يوې معلمې ذکر کړي چې له دې څخه يې شاگرده په تفريح کې ورکه شوه، کله چې دې معلمې پلټنه وکړه، گوري چې دې نجلی د څانست لمونځ د مدرسې په جومات کې کاوه.
(د دې کوچنۍ کيسې مطلب دا دی چې دا نجلی ښه روزل شوې وه هر ځای او په هر وخت کې خپل لمانځه ته متوجه وه).

لورگانو ته په خبرو کولو کې وخت ورکول

نولسم: په کورونو کې زیاتره پلرونه او میندې خبرې کوي او لور ته د خبرو وخت نه ورکوي، د محاورې او مناقشې په پیل کې د خبرو کولو شوق پورته کېږي، بیا هغه څه پېژندل کېږي کوم چې د دې نجلی په فکر کې گرځي او په وروستۍ مرحله کې د هغې د خبرو ارزیابي ده چې کومې سمې دي او کومې اصلاح کول غواړي، هر وخت چې دا نجلی خبرې کوي او بیا د دې خبرو نسبت د خپل ځان تربیې ته وکړي، داسې چې مخامخ یې له خپل مور او پلار سره خبرې نه وي کړې، سره له دې چې په دې ټولو کې یې د خبرو تړاو له کورنۍ سره دی، د دې پر ځای چې د دې نجلی د خبرو نسبت د دې ملگرو ته وشي او کېدای شي چې له پردې ځوان سره خبرې وکړي.

(مور او پلار باید د خپل اولاد د خبرو ارزیابي وکړي؛ ځکه د اولاد د خبرو نسبت کورنۍ ته کېږي، ملگرو ته نه کېږي یعنې خبرې کول د کورنۍ په تربیه دلالت کوي، کله کله کېدای شي د پرديو خلکو سره خبرې وکړي، که یې والدینو خبرې نه وي اصلاح کړې کېدای شي گډې ودې ووایي، که چېرته په کورنۍ کې د خبرو کمی حس کړي یا یې څوک خبرو ته پاملرنه ونه کړي

کېدای شي د پردي ځوان سره خبرو کولو، خدای مه کړه، ته زړه ښه کړي^(۱).
په دې برخه کې د نرمۍ له مخې د ملامتیا او عذاب تخفیف لیدل کېږي،
چې پر دغه مرعات کې وړه نجلۍ ډېره حق داره ده، (مطلب دا دی که د
نجلۍ څخه خبرې غلطې شي باید عذاب ورته کړل شي، نرمي ورسره وشي په
ځانگړي ډول له نجلۍ سره).

د نجلۍ ډېر تشویقول او ښه ستایل د نجلۍ عاطفي تنده ماتوي، د دې
ترڅنگ د نجلۍ، مور او پلار ترمنځ مینه او محبت زیاتوي.

د علم، عمل، او ښې پالنې طرفته هڅوونکي امکانات برابرول

سلم: کتاب او قلم یوه قوي ماده ده چې ډېرې ښې فایدې پکې دي، چې
له دې جملې څخه شرعي علم، د خبرو طریقه او ښایسته عبارات دي.
کتاب او قلم نجلۍ له ټولگيوالې، ملگرې او ورځنۍ بلونکې څخه بې پروا
کوي، په میندو او پلرونو لازم دي چې خپله لور گټورو څېزونو ته وهڅوي، سره
له دې چې د کمي طرفونه به هم پکې گوري، مور به کوښښ کوي چې هغه
کتابونه چې د نجلۍ د نقص، کمی او مشکلاتو درملنه کوي ورکړي.

مور او پلار باید خپلو بچیانو ته وخت ورکړي

یوویشتم: اې پلاره! ستا وخت زیات دی او ستا سره د کار د خلاصېدو
څخه وروسته هم ډیر وخت وي، د دې فارغ وخت نه تا خپلو بچیانو ته څومره
وخت ورکړی دی؟

که چېرته د اولاد په حق کې کمی کونکي وې، نو هغه جبران کړه او د
دوی لپاره له خپل وخت څخه ډېره برخه ورکړه، که چېرته د هغه چا له جملې

څخه وې، چې د وخت ساتنه کوي او دا وخت دې خپل اولاد ته ورکړی وي، نو تاته دې مبارک وي، ته د دې څخه مه غافل کېږه، چې کور او دا کوچنی مملکت دې یوه ایماني تفریح گاه شي، په کور کې دې اولاد ته د رسول الله ﷺ سیرت ووايه، او په دې کور او مملکت کې دې د اولاد لپاره اسلامي فرهنگ او علمي مسابقات دائر کړه، چا چې قرآن کریم حفظ کړ هغوی ته قیمتي جایزې ورکړه، د رسول الله ﷺ له سیرت، تعامل، تواضع او له ماشومانو سره د هغه د خوشطبعۍ په پلټنه او عملي کولو کې حریص اوسه.

شاعر څه ښه ویلي دي:

لیس الیتیم من انتهی أبواه
من هم الحیاة وخلفاء ذلیلا
إنما الیتیم من تلق له
أما تخلت وأباً مشغولا

یعنې: یتیم هغه نه دی چې مور او پلار یې نه وي، چا چې خپل ژوند پای ته رسولی وي او واړه بچیان یې پاتې وي ترڅو خلک شفقت ورباندې وکړي، بلکې یتیم هغه دی چې بې پروا مور او مشغول پلار ولري د اولاد تربیې ته هېڅ پاملرنه نه کوي، اصلي یتیمان او د شفقت وړ همدا کسان دي چې بې تربیې پاته شي.

لور ته د زوی څخه زیاته مینه او محبت ورکول

دوه ویشتم: لور د پلار مینې، مهربانۍ او محبت ته د زوی په پرتله زیات ضرورت لري، په مور او پلار لازم دي، چې د لور عواطفو ته د خپل توان مطابق پاملرنه وکړي.

نبي کریم ﷺ به خپله لور ښکلوله، د هغې کور ته به ورتلو، کله به یې چې

ولیدله، نو ښه راغلاست به یې ورته وایه او ویل به یې:

«مَرْحَبًا بِابْنَتِي» فَأَجْلَسَهَا عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ شِمَالِهِ»^(۱).

ژباړه: (لور مې دې په خیر راشي) بیا به یې خپل ښي یا چپ اړخ ته کښوله.

او رسول الله ﷺ به: «إِذَا دَخَلْتَ عَلَيْهِ فَاطِمَةَ ابْنَتَهُ قَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ بِيَدِهَا فَقَبَّلَهَا، وَأَجْلَسَهَا مَجْلِسَهُ»^(۲).

ژباړه: کله به چې فاطمه ﷺ، رسول الله ته ورغله، نو رسول الله ﷺ به ورته پورته شو، تر لاس به یې ونيوله او ښکل به یې کړه، بیا به یې په خپل ځای ناستي کښوله.

ابوبکر صدیق ﷺ به خپلې لور اسماء ﷺ ته ورتلو، هغه به یې ښکلوله او د حالت پوښتنه به یې ترې کوله.

براء بن عازب ﷺ ویلي دي: «... فَدَخَلْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ عَلَى أَهْلِهِ، فَإِذَا عَائِشَةُ ابْنَتُهُ مُضْطَجِعَةٌ قَدْ أَصَابَتْهَا حُمَّى، فَرَأَيْتُ أَبَاهَا فَقَبَّلَ خَدَّهَا وَقَالَ: «كَيْفَ أَنْتِ يَا بِنْتِي»»^(۳).

ژباړه: د ابوبکر صدیق ﷺ سره د هغه کور ته لاړم، نو عائشه ﷺ په یو اړخ پرته وه او تبه یې وه، ما یې پلار (ابوبکر) ولید، چې د هغې مخ یې ښکل کړ او ویې ویل: څنگه یې ای لورکی!.

واقعہ: یو پلار د خپلې لور د واده په شپه ژړل او ویې ویل: له خپلې لور سره په کور کې نه یم ناست او دې ته مې مکمل وخت هم نه دی ورکړی او د دې غږ مې داسې وخت کې نه دی اورېدلی، چې قرآن کریم یې لوستلو، اوس د

^۱- صحیح مسلم، کتاب فضائل الصحابه، باب فضائل فاطمة بنت النبی ج ۴ ص ۱۹۰.

^۲- سنن الترمذی، کتاب المناقب، باب فضل فاطمه بنت ج ۵ ص ۷۰۰.

^۳- صحیح البخاري ج ۵ ص ۶۴.

بل چا شوله نو څه وخت به ورباندې نېکبخته شم!
او که له دې وروسته يې ووينم، نو په هفته کې به يواځې يو ځل يو څو

دقيقې وي.
نو اې پلاره او اې مورې! د دې سړي په څېر مه کيرئ، چې بيا به افسوس
کوي، د دنيا بڼايست او نېکمرغي دا ده چې مور او پلار يې خپل اولاد ته
نيردې وي.

کاش هر پلار او مور له خپلې لور سره يو د مينې مجلس درلودلای، پر دې
مجلس کې به خوشطبعي، حيرانونکې خبرې او د نجلۍ تر صفاتو پورې تړلې
ستاينه وي، په مور لازم دي چې يو او بل وخت د يو مناسبت او نه مناسبت له
مخې له خپلې لور سره زياته نرمي وکړي، په دې کار کې ډېر نا آشنا تأثير دی.

له ټولنيزو شبکو څخه اولادونه ساتل

دروېشتم: تليفون، انټرنېټ او تلويزيون داسې اسلحې دي چې دواړه يې
خواوي يې تېرې دي، مور د دې شيانو اغېزې په ډېرو سپين ږېرو او سپين
سرو باندې ليدلې دي، نو ستاسو څه خيال دی چې په کوچنۍ نجلۍ او هغه
څوک چې غټ شوي وي او نوی د ځوانۍ مرحلې ته رسېدلی وي څومره اغېز
به ورباندې ولري؟

په دې څېړونو کې نيوکې، پلټنې او بڼې لارښوونې اړينې دي؛ ځکه دا کار
مهم دی او کله کېدای شي چې اخلاقي، عقيدوي او ديني فساد رامنځ ته
کړي، دا توکي د نجلۍ لپاره د مجلس د ملگرو په څېر دي، نو مور به گورو
چې نجلۍ څه ترې زده کوي!

بلکې دا وسايل د يوې نجلۍ لپاره تر ملگرې زيات خطرناک دي؛ ځکه
ملگرې خبرې اترې او مناقشه له يوې پيغلې سره کوي، خو دا وسايل په زړونو
کې شکونه، په حواسو کې شهوات او فتنې ور اچوي او هغه چا رښتيا ويلې:

(ځان وساتئ چې کورونو ته مو هغه غله داخل نشي چې له سرو او سپينو زرو څخه قيمته شی غلا کوي چې هغه ستاسو دين، اخلاق، پاکي، او شرافت دی).
او بل کس هم رښتيا ويلي چې:

هغه پلار چې خپلو زامنو ته يې د تلویزيون ديش واخيست، هغه خپل اولاد ديش ته وسپارلو، چې پالنه يې وکړي او له خپلې خوښې سره برابر لارښوونه ورته وکړي.
د ځينو وروڼو په چټکه سرشمېرنه کې دا معلومه شوې چې د (۵۰٪) څخه زيات هغه خلک بنديان دي، چې د جرمونو او تاوانونو فلمونه به يې کتل، نو پيل او پای ته گوره او سخت اوسه.

د لور لپاره سيال او برابر خاوند غوره کول

څلور ويشتم: د لور لپاره د سيال خاوند اختيارول او د لور واده ته د لويوالي په عمر کې بېړه کول ترڅو چې له انحراف او بې لارۍ څخه وساتل شي، له لور سره ډېر لوی احسان په نېک خاوند سره د هغې نېکبخته کول دي، امام شعيبي رحمته الله عليه ويلي: چا چې خپله لور فاسق ته ورکړه، خپله صله رحمي او خپلولي يې ورسره قطعه کړه.

له هغه چارو چې پلار د خپلې لور د نکاح په اړه پکې کوښښ کوي دا دي چې: د لور د واده وړانديز غوره خلکو ته وکړي هغه که مستقيم وي او که بالواسطه وي، لکه يو څوک چې خپل باوري کس ته د خپلې لور يادونه د يوه ځوان په هکله وکړي، بېشکه دا کار ابوبکر صديق، عمر او نورو صحابه کرامو رضي الله عنهم کړی دی، په دې کار کې له دې پرته چې يو کس خپلې لور ته نېک خاوند پيدا کړي، بل شی نشته؛ ځکه نېک خاوند د خپلې ښځې سره په نېکۍ او خير کې مرسته کوي.

سره له دې چې د نجلی د واده په ورځ کې به اسراف او ناروا کارونه لکه موسيقي، سندرې، فاحش کارونه او د نامحرمو يو بل ته کتل به منع کوي او

هغه بهتره شی چې نجلی خپل نوی ژوند ورباندې پیل کوي هغه د رب العلمین پیروي ده، ترڅو یې د نېکو کارونو توفیق او نېمکرغي یې نوره هم زیاته شي.

له ناروا او نامناسبو ځایونو څخه د لور او اولاد ساتل

پنځه ویشتم: د روزنې لویه برخه چې غاړه پرې خلاصېږي، د مشتبهاتو او منکراتو له ځای څخه د لور لرې کول دي، مور او پلار دې خپله لور داسې ځای ته نه بیايي، چې هلته نارینه او ښځې گډ (مختلط) وي او نه داسې ځای ته چې هلته د الله تعالی نافرمانی کېږي، لکه موسیقي، بې ځایه سینگار یا نور...

مور به له خپل وس سره برابر کونښن کوي، چې بازار د لور لپاره د دندې ځای ونه گرځوي، بلکې خپلې لور ته به دا ور زده کوي چې بازار ته تگ د اړتیا له مخې وي، بېشکه چې نبي کریم ﷺ د بازارونو په هکله ویلي دي: «أحب البلاد إلى الله مساجدها، وأبغض البلاد إلى الله أسواقها»^(۱).

ژباړه: غوره ځایونه د الله تعالی په نزد مسجدونه دي او بد ځایونه د الله تعالی په نزد بازارونه دي.

که چېرته بازار ته ځي په پرده او عزت سره به ځي او خپل کار به زر سر ته رسوي، زموږ چې په یاد دي، په مخکې وختونو کې به ښځې بازارونو ته نه وتلې، بلکې دا کار پر دې وروستیو وختونو کې پیل شو.

لور ته د کور په کارونو کې وړتیا (مهارت) یادول

شپږویشتم: خاوند له داسې باتدبیره او هوښیارې ښځې سره مینه لري چې کارونه یې منظم او د کور ښه ساتنه کوي، د نن ورځې پیغله د سبا ورځې مور ده، هغه څه چې نجلی په ژوند کې ورسره مخ کېږي او اړتیا ورته لري، آسپزي

^۱- صحیح مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب أحب البلاد إلى الله مساجدها ج ۱ ۶۶۴ ص.

او د کور کارونه دي، کاميابه مور په خپله لور د کور په کارونو ټينگار کوي او تمرين ورکوي ترڅو داسې مېرمن ترې جوړه شي، چې بيا د خپل کور ساتنه په سمه توگه وکړي، دا بيا د دې مېرمنې لپاره شرف او د اوسېدلو ځای يې دی، د پيغمبرانو لورگانو هم دا کارونه کول، بي بي فاطمې عليها السلام به د حضرت علي کرم الله وجهه په کور کې خدمت کاوه تر دې پورې چې ميچن به سترې کړه او کار به زيات ورباندې سخت شو.

د روزنې په بدل کې له الله تعالى څخه د بدلې غوښتل

اووه ويشتم: کله چې تاسو (مور او پلار) غم او پرېشاني راگير کړي او د تربيه وخت در باندې اوږد شي، نو تاسو د الله تعالى هغه بدله در ياد کړئ، چې د ښې پالنې، روزنې دعوت او لارښونې په مقابل کې يې در کوي. له شيخ عبدالعزيز بن باز رحمته الله عليه څخه لاندې پوښتنه وشوه:

نبي کریم صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَأَطَعَمَهُنَّ، وَسَقَاهُنَّ، وَكَسَاهُنَّ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۱).

ژباړه: د چا چې درې لورگانې وي او په دوی باندې صبر وکړي، خوراک، څښاک او پوښاک ورکړي نو دا لورگانې به د ده لپاره له اور څخه پرده شي، آيا دا نجونې به تنها د پلار لپاره له اور څخه پرده جوړېږي او که مور هم ورسره شريکه ده؟ او زما د الله شکر دی درې لورگانې دي؟

هغه ځواب ورکړ: حديث شريف پلار او مور دواړو ته متوجه دی، ځکه چې په بل ځای کې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

^۱- المؤلف: ابن ماجه أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: ۲۷۳هـ) سنن ابن ماجه، بَابُ بَرِّ الْوَالِدِ، وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ ج ۲ ص ۱۲۱۰، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي الحلبي.

«من كان له ابنتان فأحسن إليهن كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ»^(۱).

او همدا شان که چېرته څوک خویندې، تروریانې، یا نورې خپلوانې ولري او ښه ورسره وکړي، نو موږ دغه سړي ته په دې عمل سره د جنت هیله لرو؛ ځکه دا سړی چې کله د دې ښځو سره ښه وکړي نو په دې عمل سره د لوی اجر وړ گرځي او له اور څخه ساتل کېږي، د ده او اور تر منځ د نوموړي د ښه عمل په واسطه پرده پیدا کېږي، دا اجر تر مسلمانانو پورې ځانگړی دی (یعنې که کافر له اولاد سره هر څومره ښه وکړي خو ایمان رانه وړي، نو دا نېک عمل هېڅ فایده نه ور رسوي) خو مسلمان چې کله دا د خیر کار د الله تعالی د رضاء لپاره وکړي، نو دا نېک کار له اور څخه د خلاصون سبب شو، له اور څخه خلاصون او جنت ته داخلېدل ډېر اسباب لري، مؤمن ته مناسب دي، چې دا اسباب د ځان لپاره زیات برابر کړي او په خپله اسلام جنت ته د ننوتلو او له اور څخه د خلاصون یوازینی اصل او اساسي سبب دی.

دلته نور هم داسې عملونه شته، که چېرته یو مسلمان هغه ترسره کړي، جنت ته پرې داخلېږي او له اور څخه نجات پرې مومي، لکه چاته چې الله لورگاني یا خویندې ورکړي، هغه ښه ورسره وکړي نو دغه کس ته له اور څخه پرده گرځي او همدارنگه د چا چې درې اولادونه له بلوغ وړاندې مړه شي، نو هغه ته له اور څخه پرده گرځي، صحابه کرامو وویل: ای د الله رسول! که چېرته دوه وي (نو آیا له اور څخه پرده گرځي)؟

رسول الله ﷺ وفرمایل: هو! که دوه هم وې او د یوه په هکله یې پوښتنه ونه کړه، له نبي کریم ﷺ څخه په صحیح روایت کې راغلي، چې ویې فرمایل: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ

^۱ - صحیح مسلم، بَابُ فَضْلِ الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ (بتغیر الالفاظ) ج ۴ ۲۰۲۷ ص.

أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ، إِلَّا الْجَنَّةُ^(۱).

ژباړه: الله تعالى فرمايي: زما د هغه بنده لپاره چې د دنيا له اهل څخه يې يو محبوب شخص وفات شي او دی صبر وکړي، بدله يې جنت دی. الله سبحانه و تعالى دا واضح کړه، چې د مؤمن بنده لپاره کله يې چې په دنيا کې يو محبوب مړ شي او دی د ثواب په نيت صبر پرې وکړي، پرته له جنت څخه بله بدله نشته.

پدې حديث شريف کې يو کوچنی اولاد (هغه چې مخکې تر بلوغ مړ شي) هم داخل دی، کله يې چې الله تعالى واخلي، روح يې قبض کړي، نو مور يا پلار يا دواړه د ثواب په نيت صبر وکړي، د دوی دواړو (مور او پلار) لپاره جنت دی او دا د الله تعالى لوی فضل دی، همدارنگه خاوند او مېرمن او نور ټول خپلوان او ملگري کله چې صبر وکړي او نيت د ثواب ولري، په دې حديث شريف کې داخل دي، سره له دې چې دوی به له داسې څه ځانونه ساتي، چې د دوی مرگ په کبيره گناه کې وشي، د الله تعالى څخه د دوی د سلامتيا غوښتنه کوو (له دې سره به له نورو کبيره گناهونو څخه هم ځان ساتي، تر څو مرگ يې د کبيره گناه کولو په وخت کې واقع نه شي).

او يا هم په بل عبارت بغير د لور څخه که چېرته د چا خاوند يا ښځه يا نور خپلوان مړه شي او د ثواب په نيت صبر ور وکړي، په دې حديث شريف کې داخل دي، خو که چېرته څوک په کبيره گناه باندې مړ شي له دې گناه څخه بيا مستثناء دي.

د شيخ ابن باز رحمته الله عليه تعالى څخه پوښتنه وشوه: په ذکر شوي حديث شريف کې احسان څه شی دی؟
هغه ځواب ورکړ: د لورگانو او امثالو سره يې احسان دا دی چې دوی ته

^۱ صحيح مسلم كتاب الرقائق باب باب الْعَمَلِ الَّذِي يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ ج ۸ ص ۹۰.

اسلامي تربيه او تعليم ورکړل شي او په حق باندې لويې شي، د دوی د آبرو او عزت زيات خيال وساتل شي، له داسې شي څخه لرې وساتل شي چې الله تعالی حرام کړي وي.

همدارنگه د خویندو او نارینه اولاد د تربیې لپاره د احسان نورې لارې هم ولټول شي، تر څو ټول د الله تعالی او د هغه د رسول په پیروی باندې وروزل شي او له هغه څه لرې شي، چې الله تعالی حرام کړي دي، د الله تعالی د حقوقو ساتنه وکړي، په دې سره دا معلومېږي چې احسان یوازې په خوراک، څښاک او جامه سره نه دی، بلکې د دې مراد عام دی، چې دین او دنیا دواړو ته شاملېږي^(۱).

مور او پلار باید د خپل اولاد څارنه وکړي

اته ویشتم: ستاسو دواړو (مور او پلار) کور هغه غټه ونه ده، چې اولاد تر هغې لاندې ژوند کوي راحت او آرامتیا پکې مومي، د نېکمرغۍ لوی سبب له کور څخه د منکراتو لرې کول او کور ته نه پرېښودل دي؛ ځکه ناروا کارونه زړونه فاسدوي، عذاب جلبوي او نعمتونه لرې کوي، په دې باندې باید حرص وشي، چې دوی بې گټې، عبث او د منکراتو ځایونو ته لاړې نشي؛ ځکه دا گناه او په گناه باندې عادت کېدل دي، همدا راز دا یې د شخصیت کمونه ده.

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمۃ اللہ علیہ ویلي دي:

د انسان لپاره داسې ځایونو ته تلل نه دي روا، چې هلته ناروا کړنې تر سره کېږي، خو که چېرې شرعي دلیل ولري بیا داخلېدلای شي، مثلاً هلته داسې کار وي چې د دین یا دنیا مصلحت په کې پروت وي او د ده له شتون پرته هېڅ امکان ونه لري او یا په زور بوتلل شي.

^۱ - مجموع فتاوی ورسائل الشيخ ابن باز (۴/ ۳۷۵).

د مور لپاره دا روا دي چې د لور کوټه وپلټي او د کتابونو بکس يې خلاص کړي چې څه پکې دي، علماوو دې کار ته شرعا جواز ورکړی او دا هغه پلټنه نه ده چې منعه ور څخه راغلې، دا کار له هغه جملې څخه دی، چې د اولاد ساتنه پکې ده.

که مور بېکاره انځورونه، فلمونه يا نور بد څيزونه پيدا کړي، د دې کار درملنه دې ښه په حکمت او پټ شکل سره وکړي. مور بايد دا راز وساتي، افشاء يې نه کړي او داسې ونه کړي، چې د لور رازونه پرته له کومې گټې افشاء کړي.

مور او پلار بايد خپل ټول شرعي مسؤليتونه وپېژني

نهه ويشتم: د مور او پلار مسؤليت لور ته شرعي تعليم ورکول دي په ځانگړي ډول د پاکوالي، حيض او نور هغه احکام چې تر ښځو پورې ځانگړي وي؛ ځکه نجلی کله په ځينو پوښتنو خجالت کېږي (يعنې کله کله د پاکوالي، حيض او نفاس اړوند پوښتنې ورته پيدا کېږي، خو چاته يې نه شي ويلای، نو غوره داده چې مخکې دا شيان ور وښودل شي).

له بلوغ وړاندې نجلی ته د يادو څيزونو ښودنه بايد د يوې مقدمې په ډول وي او يا نجلی ته هغه کتابونه او فتاواوې هديه شي چې په هغه کې دا احکام موجود وي، د مور د نيردې والي له کبله لور ته زده کړه او د سوالونو طرحه کول ډېر آسانه وي، په ځانگړي ډول کله چې د نجلی پيغلتوب ته نيردې شي او د بلوغ ښې پرې ښکاره شي؛ ځکه دا نجلی د مور د ملگرۍ او مهربانۍ زياته مستحقه ده.

په عامو حالاتو کې د نارينه او ښځينه اولاد تر منځ برابرښت

دېرشم: د نارينه او ښځينه اولاد تر منځ مساوات او يو پر بل غوره نه گڼل،

ځينې پلرونو ته چې الله تعالى نارينه اولاد ورکړي، نو د نارينه اولاد طرف ته ميلان کوي او دوی په معامله او خبرو کې غوره گڼي، اسلام د اولاد تر منځ په عدل او مساوات حکم کړی، تر دې پورې چې رسول الله ﷺ عدل او مساوات جنت د ننوتلو له اسبابو څخه يو سبب گڼلی، خو په هغه صورت کې چې هلک په نجلۍ غوره ونه گڼل شي، اولادونه په محبت، ورکړه، د مال او ډاليو په ورکولو، په تهذيب او د علم په طلب کې برابر دي، همدا راز په معامله حتی په ښکلولو کې يو شان دي.

وفي قصة النعمان بن بشير رضي الله عنه خير عبرة وعظة عندما أراد أن يهب لأحد أبنائه جزءاً من ماله دون بقية إخوته، فأراد أن يشهد النبي ﷺ على ذلك، فقال له النبي ﷺ: «ألك ولد غيره؟» فقال النعمان: نعم، فقال النبي ﷺ: «هل آتيت كل واحد مثل الذي آتيت له هذا؟» قال النعمان: لا، فقال رسول الله ﷺ له: «فإني لا أشهد على هذا؛ هذا جور، أشهد على هذا غيبي، اعدلوا بين أولادكم في التحل، كما تحبون أن يعدلوا بينكم في البر واللطف»^(۱).

ژباړه: د نعمان بن بشير رضي الله عنه په قصه کې ښه پند او عبرت دی، کله يې چې له زامنو څخه يو زوی ته د مال يوه برخه ډالۍ کول وغوښتل، نو نعمان بن بشير رضي الله عنه اراده وکړه، چې رسول الله ﷺ په دې کار گواه کړي، نبي کریم ﷺ ورته وفرمايل: آیا له دې پرته بل اولاد لرې؟

نعمان رضي الله عنه وويل: هو! لرم يې، نبي کریم ﷺ ورته وفرمايل: آیا هره يوه ته هغه څه ورکوي، کوم چې دې زوی ته يې دې ورکوي؟

هغه وفرمايل: نه، نبي کریم ﷺ ورته وفرمايل: زه په دې باندې نه گواه کېږم، دا ظلم دی، زما څخه بغير بل څوک په دې گواه کړه، د خپلو اولادونو

^۱- رواه البيهقي في السننه باب ما يستدلو به على أن أمره بالتسوية بينهم في ج ۶ ص ۱۷۸.

ترمنځ په ورکړه کې عدل وکړئ، لکه څرنگه چې تاسو خوښوی، چې په نیکۍ او لطف کې د دوی تر منځ عدل وکړئ.

البزار عن أنس رضي الله عنه أن رجلاً كان عند النبي صلى الله عليه وسلم فجاء ابن له فقَبَّله وأجلسه على فخذه وجاءت بنية له فأجلسها بين يديه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ألا سويت بينهما؟»^(۱).

ژباړه: بزار له حضرت انس رضي الله عنه څخه روایت نقل کړی، چې یو سړی له نبی کریم صلى الله عليه وسلم سره وو، د هغه زوی راغی، ښکل یې کړ، بیا یې په خپل زنگانه کېناوه، بیا د دغه سړي لور راغله، هغه یې په خپل مخ کې یې کېنوله، په دې وخت کې رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمایل: ولې دې د دوی ترمنځ عدل ونه کړ؟ د اولاد تر منځ توپیر کول د هغوی تر منځ د بغض او کینې کرل دي، ځینې پلرونه مړه شي او زامن یې په ملکیتونو او قدرتونو کې یو له بل سره سیالي کوي، سره له دې چې یو هم نه وي پوه شوی چې پلار یې کوم امتیاز ورکړی وو (اوس چې یو له بل سر په مال او قدرت کې سیالي کوي، او د بل په قصه کې نه دي دا پر دې دلالت کوي چې پلار یې عدالت نه دی ورسره کړی)، څوک چې د یوسف عليه السلام په قصه کې فکر وکړي نو دا مسأله به ښه ورته واضح شي.

د مور او پلار دا دنده ده، چې اولادونه یو بل ته نیږدې کړي او یو له بل سره یې په محبت باندې وروزي، او د اولاد تر منځ د احترام، قدر او ایمان تخم وښیندي، د دې لپاره زمینه برابره کړي، تر څو چې د وروڼو ترمنځ د مینې او محبت نیالګی وده وکړي.

۱- أحمد بن علي بن محمد الكناني العسقلاني، أبو الفضل، شهاب الدين، ابن حَجَر (المتوفى: ٨٥٢ هـ) مختصر زوائد مسند البزار على الكتب الستة ومسند أحمد ج ٢ ص ٤٩١. المحقق: صبري عبد الخالق أبو ذر، الناشر: مؤسسة الكتب الثقافية بيروت، الطبعة: الأولى ١٤١٢ هـ، ١٩٩٢ م.

خپلې لورگانې په ديني حلقو کې داخلول

يو دېرشم: الحمد لله په هر ځای کې د قرآن کریم د حفظ يو شمېر مدرسې جوړې شوې دي، د هر مور او پلار لپاره په کار دي، چې مدرسې ته د خپلې لور په داخلولو کې بېرته وکړي، تر څو هلته قرآن کریم پکې ولولي او د دعوت کوونکو ښوونکو په لاس وروزل شي، چا ته چې د سهار په مدرسو کې د درس زمینه نه وي برابره نو لږ تر لږه د ماسپښين لخوا دې د حفظ په هغه مدرسو کې داخله وکړي چې الله ﷻ لوی خير پکې ايښی، د قرآن کریم په مجلسونو کې اولاد په قرآن کریم باندې تربيه کېږي، د هغه په تگلاره خپل تگلوری او پوهه برابروي، همدا راز پر دغه مدرسو کې پاک او ښايسته مجلس د هغه لپاره د برکت لامل گرځي.

د حجاب په اړه لورگانو ته کلکې سپارښتنې کول

دوه دېرشم: د مسلمانې ښځې ځانگړتيا بايد په داسې پټوونکي لباس سره وشي، چې د فتنې ځايونه يې پکې ښکاره نه شي او نارينه يې وينښتان (کمڅۍ) ونه ويني، کله چې دينداري کمزورې شوه، ډېرو خلکو ديانت ته شا کړه، رسنيو د ښځې په فساد لاس پورې کړ، داسې لباس خپور شو، چې د مسلمانانو لباس نه دی.

له بده مرغه چې کوچنۍ ماشومې خپل ماشومتوب په برېښوالي، بې شرمۍ او کمه حياء کې تېر کړ، د سينې، غاړې، او پنډيو په لوڅوالي عادت شوه، چې لويه شوه، دا کا ورته عادي وگرځېد؛ ځکه همداسې لويه شوې او روزل شوې ده.

نبي کریم ﷺ د مسلم شريف په مشهور حديث کې ويلي دي:

«وَنَسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ»^(۱).

ژباړه: او ځينې بنځې دي چې نرۍ او لنډې جامې اغوندي او برېښې دي. او دا يې هم ذکر کړي چې جنت ته دا بنځې نه شي داخلېدى او نه به يې بوى وويني.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله تعالى ويلي دي: كاسيه او عاريه له دې كبله ورته وايي، چې جامه يې نرۍ، لنډه يا تنگه وي.

شيخ ابن باز رحمه الله د كوچنيو نجونو د لنډ لباس په اړه وايي: كوچنيو نجونو ته لنډ لباس اغوستل جايز ندي؛ ځكه كه په لنډ لباس وروزل شي بيا پرې عادت كېږي او كله چې لويه شي له دې جامې پرته له مستورې جامې څخه يې بد راځي، په دې كار سره د ممنوع څيز او فتنې مخه نيول كېږي په كوم كې چې لويانې واقع شوې دي.

حضرت عمر رضي الله عنه په فارس كې خپل لښكر ته يو پيام ولېږه: د مشركانو له لباس څخه ځانونه وساتئ، كوم لوڅ او بې حياء لباس چې موږ وينو، دا د مشركينو لباس دى د مسلمانانو نه دى.

له بده مرغه هغه څه چې په مسلمانو بنځو كې تيت شوي، د وېښتانو غوټه كول او له كفارو سره ورته والى دى، لكه د فرانسويانو، د ديانا د كيسې وېښتان او نور...

په روزنې او پالنې سره خپل مسؤليت اداء كول

دري دېرشم: هغه روزنيز كارونه چې موږ يې ترسره کوو، د الله جل جلاله بنده گي او عبادت دى او په همدې اعمالو سره غاړه خلاصېږي، په رښتيني ډول موږ

^۱ صحیح مسلم کتاب اللباس والزینة، باب النِّسَاءِ الْكَاسِيَاتِ الْعَارِيَاتِ الْمَائِلَاتِ الْمُمِيلَاتِ رِقْم ۳ ج ۱ ص ۱۶۸.

باید پر دې پوه شو، چې اصلي لارښوونکی الله تعالی دی، الله تعالی فرمایلي دي:

(إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) [القصص: ۵۶].

ژباړه: ای پیغمبره ﷺ! ته چې چاته وغواړې او خوښ دې وي، هغه ته هدايت نشې کولای خو الله تعالی چې چاته وغواړي هدايت ورته کوي. او الحمد لله زموږ سره د هغه څه د تطبيق اسباب شته، کوم چې ذکر شول، برابره خبره ده هغه که په تشويق، زړورتيا او تهديد سره وي، دا ټول د مصطفى ﷺ په ستو کې راغلي دي.

له هر مور او پلار سره ډېر ذکاوت، ځيرکتيا او بيداري شته او د تل لپاره امانت ساتي، موږ وينو چې کومه لور کله مدرسې ته نه ځي، موږ هغه په خپل فکر سره هغه راغواړو، پوښتنه ترې کوو، چې ولې مدرسې ته نه ځي؟ او کوښښ کوو چې د دې کار درملنه په زياتو لارو او وسايلو وکړو، تر څو دا کار ختم شي.

څه خبره ده چې د آخرت کارونه (د خلکو په ذهن کې) تر دنيا ارزانه دي. يوې ښوونکې د ښوونې او روزنې له جريان څخه د خپلې تجربې يادونه وکړه او ويې ويل: موږ ته د زده کوونکې مور په يوه مضمون کې د نيمې نمرې د کمولو له امله انديښمنه راځي، (يعنې وايي چې ولې يې د لور نمرې کمې دي) خو د لور اخلاقو او ادب په اړه پوښتنه نه کوي، يا چې له چا سره ملگري کوي، آيا د لور ملگرې يې نيکې دي که بدې؟

يا دا چې د لور په رويه باندې يې نيوکه شته که نه؟ زما څخه کومې مور په دې هکله پوښتنه نه ده کړې چې لور يې د معلمې احترام کوي که نه؟

او آيا لور يې په برخورد کې غوره ده که نه؟

په نیمه نمره کې څه خبره ده، چې مور یې خپه، تشویش او بې خوبه کړې او زیاته د ستړیا او ستومانی په حالت کې راغلې ده، مور ولې په لور باندې د دنیا له خجالت څخه ویرېږي، خو د آخرت له اور څخه نه پرې وېرېږي.

له الله ﷻ څخه د هغه احسان، لورینې او مهربانۍ له مخې غوښتنه کوم، چې زموږ نیتونه او اولادونه نېک کړي، موږ صحیح لاره موندونکي وگرځوي، لار ورکړي مو نه کړي او د نعمتونو په جنت کې مو له خپل مور، پلار او اولادونو سره یو ځای کړي، لکه څرنگه چې الله ﷻ فرمایلي دي:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ [الطور: ۲۸].

ژباړه: کومو کسانو چې ایمان راوړی دی او د هغو اولادونه هم د ایمان په کومه درجه کې د هغو په لار روان شوي وي نو موږ به د هغوی اولادونه هم (په جنت کې) له هغوی سره یو ځای کړو، او د هغوی په عملونو کې به ورته څه تاوان ونه رسوو، هر څوک د خپل کسب په بدل کې گرو دی.

د ژباړې د پای نېټه د سه شنبه شپه ۳۰: ۹ بجې

۱۱/ ۱۱/ ۱۴۴۰ هـ. ش / ۲۸/ ۶/ ۱۴۴۳ هـ. ق

مأخذونه

- ١- القرآن الكريم
- ٢- ابن أبي الدنيا، أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف (المتوفى: ٢٨١ هـ) العيال، طبع: ضمن الجزء الرابع من موسوعة ابن أبي الدنيا، المحقق: فاضل بن خلف الحمادة الرقي، الناشر: دار أطلس الخضراء - الرياض، الطبعة: الأولى، ١٤٣٣ هـ - ٢٠١٢ م.
- ٣- ابن باز، مجموع فتاوى ورسائل الشيخ ابن باز.
- ٤- أبو الفداء، إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (المتوفى: ٧٧٤ هـ) تفسير القرآن، العظيم المحقق: محمود حسن الناشر: دار الفكر الطبعة: الطبعة الجديدة ١٤١٤ هـ/١٩٩٤.
- ٥- الأصبهاني، أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران (المتوفى: ٤٣٠ هـ) حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، الناشر: السعادة - بجوار محافظة مصر، ١٣٩٤ هـ - ١٩٧٤ م.
- ٦- البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبد الله الجعفي، الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله ﷺ وسننه وأيامه = صحيح البخاري، المحقق: محمد زهير بن ناصر الناصر، الناشر: دار طوق النجاة (مصورة عن السلطانية بإضافة ترقيم محمد فؤاد عبد الباقي) الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ.
- ٧- البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة، أبو عبد الله (المتوفى: ٢٥٦ هـ) الأدب المفرد، المحقق: عصام موسى هادي، الناشر:

دار الصديق - الجبيل - المملكة العربية السعودية.

٨- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن عليّ (٣٨٤ - ٤٥٨ هـ) السنن الكبير، تحقيق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مركز هجر للبحوث والدراسات العربية والإسلامية (الدكتور / عبد السند حسن يمامة)، الطبعة: الأولى، ١٤٣٢ هـ - ٢٠١١ م.

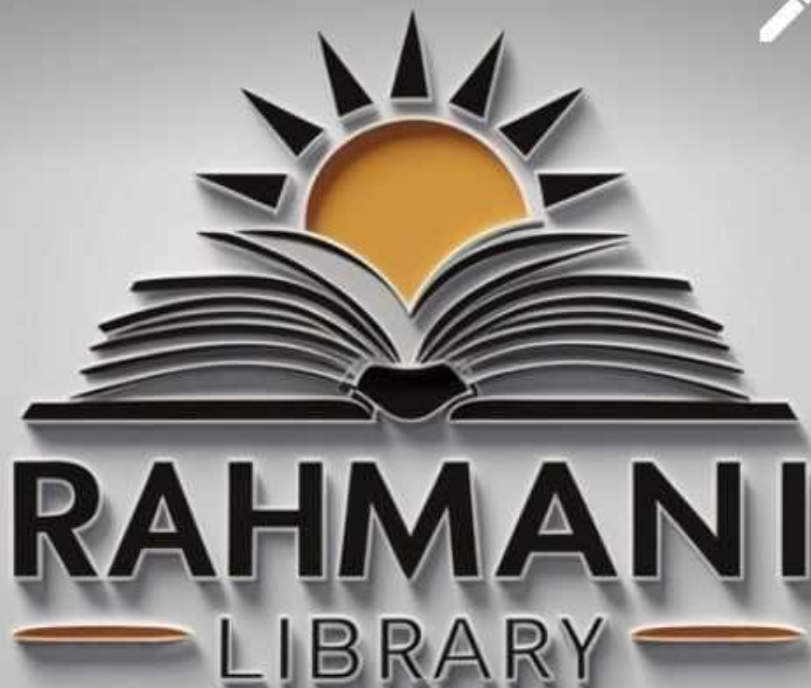
٩- الترمذي، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك أبو عيسى، (المتوفى: ٢٧٩ هـ)، سنن ترمذي، تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر (ج ١، ٢) و محمد فؤاد عبد الباقي (ج ٣) وإبراهيم عطوة عوض الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر. الطبعة: الثانية، ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م.

١٠- الدارقطني، أبو الحسن علي بن عمر بن أحمد بن مهدي بن مسعود بن النعمان بن دينار البغدادي (المتوفى: ٣٨٥ هـ) سنن، حققه وضبط نصه وعلق عليه: شعيب الارنؤوط، حسن عبد المنعم شلبي، عبد اللطيف حرز الله، أحمد برهوم، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - لبنان الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م.

١١- السجستاني، أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي (المتوفى: ٢٧٥ هـ)، سنن أبي داود، المحقق: شعيب الأرنؤوط - محمّد كامل قره بللي، الناشر: دار الرسالة العالمية، الطبعة: الأولى، ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.

١٢- الشيباني، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد (المتوفى: ٢٤١ هـ)، مسند أحمد ابن حنبل المحقق: مكتب البحوث بجمعية المكنز الناشر: جمعية المكنز الإسلامي. الطبعة: الأولى، ١٤٣١ هجرية، ٢٠١٠ م. عدد الأجزاء: ١٢.

- ١٣- الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم (المتوفى: ٣٦٠هـ): المعجم الكبير، المحقق: حمدي بن عبد المجيد السلفي دار النشر:- مكتبة ابن تيمية - القاهرة الطبعة: الثانية عدد الأجزاء: ٢٥. الطبعة: الأولى، ١٤٣٤ هـ - ٢٠١٣ م.
- ١٤- العسقلاني، أحمد بن علي بن محمد الكتاني أبو الفضل، شهاب الدين، ابن حَجَر (المتوفى: ٨٥٢ هـ) مختصر- زوائد مسند البزار على الكتب الستة ومسند أحمد، المحقق: صبري عبد الخالق أبو ذر، الناشر: مؤسسة الكتب الثقافية بيروت، الطبعة: الأولى ١٤١٢ هـ، ١٩٩٢ م.
- ١٥- القزويني، ابن ماجه أبو عبد الله محمد بن يزيد ، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: ٢٧٣هـ) سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي الحلبي.
- ١٦- النيسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري (المتوفى: ٢٦١هـ) صحيح مسلم، المحقق: مجموعة من المحققين، الناشر: دار الجيل - بيروت، الطبعة: مصورة من الطبعة التركية المطبوعة في استانبول سنة ١٣٣٤ هـ.

رحماني کتابتون
رحماني کتابتون

کانال عمومی

توضیحات

رحماني کتابتون : یو ادبي او علمي چینل دی ، چیرې چې ته کولی شې له هر ډول کتابونو، ناولونو، اسلامي اثارو، او ادبي لیکنو څخه برخمن شې.

رحماني کتابتون : د ځوان ذهنونو روزنتون !

<https://t.me/paktekawalafghan/7>

t.me/paktekawalafghan

لینک دعوت

اعلان‌ها

فعال

✓ Paktekawal Afghan

۵ هزار دنبال‌کننده‌ها • هزار دنبال می‌کنید

ملکرو زموړ د تلېکرام چینل هم
در سره جوین کړئ! مننه 🍷👉

<https://t.me/paktekawalafghan/7>

+ افزودن به داستان

داشبورد حرفه‌ای

...

تبلیغات

رویدادها

عکس‌ها

ویدیو

درباره

پست‌ها

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه ډانلود شوی. او هو د نورو غوره

او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون د سره وڅارئ

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه ډانلود شوی. او هو د نورو غوره
او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون د سره وڅارئ.

زموږ د ټلیگرام چینل لینک
<https://t.me/paktekawalafghan/7>

زموږ فیسبوک پاڼه
PaktekawalAfghan

زموږ فیسبوک پاڼه
PaktekawalAfghan

زموږ د ټلیگرام چینل لینک
<https://t.me/paktekawalafghan/7>

زموږ د ټلیگرام چینل لینک
<https://t.me/paktekawalafghan/7>

زموږ فیسبوک پاڼه
PaktekawalAfghan

هونبیار پلار او هونبیاره مور د لمانځه په اوله مرحله کې اولاد ته جایزه ورکوي
او لمانځه ته یې تشویقوي، د مثال په ډول: په جای نماز کې اولاد ته
حلوا (خواره شیان) او پیسې پردي، بیا خپله لور لمانځه ته راوغواړي او داسې
ورته ووايي: لمونځ وکړه! الله به تاته پیسې او رزق درکړي، نو ماشومه پدې باندې
خوشحاله کېږي، همدا راز له تشویقي کارونو څخه ماشومې ته جای نماز اخیستل
او د هغه ساتنې ته تشویقول دي، له هغو وساتلو او لارو څخه چې ماشومه په لمانځه
عادت کوي، دا دي چې د لمانځه د وختونو معلومول او مراعاتول ورته وسپارل شي، مور
دې تل له خپلې لور څخه پوښتنه کوي چې آیا مؤذن اذان کړی؟ اذان
ته څومره وخت پاتې دی؟ ترڅو د لور زړه له لمانځه سره وتړل شي.

RAHMANI
LIBRARY
رحمانی کتابتون

خپرنډویه ټولنه

0093 784075066
0093 774495865

جاده مېوند، سر چوک، زېږ زمینی عمر علي پلازه، کابل

